

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
34,29 + 1,71 (HST) = 36 kan. dolarů
Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Commit-
ted
Time Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

No. 15.16.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

(545.-546)

satellite 1-416

Vol. 24.

Thursday,

December 18,

2014

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Merry shopping

Každé město má před Vánocemi svoje kouzlo a jako tvor, který je většinu dne zalezlý doma, mně nevádí, když přijdu do lékárny a dozvím se, že *Svatý Klaus přichází do města*. Přiznám se, že občas nechápu, proč má *Rudolf rudý nos*, jestli z chlastu nebo od zimy. Souhlasím i se zpěvačkou, která tvrdí, že se jedná o nejkrásnější období v roce. Chápu, že kdybych byl prodavačem v obchodě, asi bych byl z toho koledování adeptem pro psychiatrickou léčebnu, ale mám tu výhodu, že nemusím do obchodů chodit a pokud tak činím, tak je to má masochistická rozkoš, kterou si občas dopřávám.

Vánoční koledy v předvánoční době v nás mají vyvolat požitek, rozkoš, ba přímo extázi, při které podlehneme svodům a za pomoci kreditní karty se přestaneme kontrolovat a docházíme k nekontrolovanému orgasmu. Není divu, že pak reklama v pražské podzemní dráze nám přeje MERRY SHOPPING, aspoň to někdo řekne rovnou a pro jistotu, aby tomu všichni rozuměli - v angličtině.

Jenže *shopping* není jedinou neřestí vánočních svátků. Ve svém mládí jsem vystřídal několik zaměstnání a jedním z nich byla práce na resuscitačním oddělení v nemocnici *Na Františku*. Ošetřující personál, lékaři a tři zdravotní sestry pracoval v osmihodinových směnách. My čtyři zřízenci jsme měli poněkud odlišné směny. Čtrnáct dnů se pracovalo po dvanácti hodinách a čtrnáct dnů bylo volno. V těch čtrnácti dnech byla jedna supersichta od pátku večera do pondělního rána. Pokud nebylo mnoho případů, tak se to dalo vydržet. V roce 1976 jsem takto makal během zlaté neděle, jak se říkalo poslední adventní neděli a to i obchodní domy, byť vládli komunistům měly kapitalisticky otevřeno po celý den. Byl jsem tedy ušetřen před pokušením nakupovat, ale čekalo mne něco mnohem horšího.

Hned po nástupu do práce se mezi ženským personálem rozjela diskuse o vánočním vaření. Typu: „Máte už kapra?“ „Budete ho mít s bramborovým salátem anebo jen s brambory?“ „Můj manžel má žlučník...“ „A co vanilkové rohlíčky, dáváte do nich rum?“ Myslel jsem, že po pár

Auto se zvonkohrou před kostelem sv. Antonína

Nákladní automobil firmy Zvonařství Manoušek

minutách se účastnice diskuse vyčerpají a diskuse utichne. Neutichla, naopak se stupňovala a trvala celou noc. Oddechl jsem si a šel si na malý okamžik zdřímnout, když se ozval telefon v místnosti, kde jsem spal: „Aleš, přijem...“ Vyskočil jsem, sanitka sice nejela, ale na příjmu bylo jiné složení milých zdravotních sester, hovor byl však na stejné téma. Tentokrát se do sortimentu zboží dostal i vaječný koňak a k čemu ho lze použít. Tato směna byla více vysazena na pečeni a sladkosti. Když ve čtyři odpoledne ranní směna skončila, přišla odpolední trojice, která rozebírala rozdíly mezi bramborovými a vlašskými saláty. Vydržel jsem to. Po této směně nastoupila směna první - ta, co řešila vanilkové rohlíčky. Když jsem odcházel v pondělí ráno na zasloužilý odpočinek po šestatřicetihodinovém záprahu, věděl jsem již tehdy, že *obchodní domy* jsou pro kouzlo vánoc méně nebezpečné, než vařečky a mixéry a když slyším před Vánocemi nějakého kazatele, jak spravedlivě horlí proti komerci vánoc, tak mu dám za pravdu... I já dobře vím, že je možné odolat pokušení obchodních domů, ale pokušení prohnutého stolu je nad síly smrtelníka. Takže: „Merry shopping!“ - jsou i horší věci.

V lidském životě se stávají okamžiky, kdy jsou od nás pokušení jako zázrakem odňata. To se mi stalo na Vánoce v roce 1978. Zločinecký závod, kde jsem byl na nucených pracích a který vydělával na otročké práci vězňů zavedl, ačkoliv to *Zákoník práce* výslovně zakazoval, noční směnu ze soboty 18. listopadu na neděli 19. listopadu. (I vězňové měli mít jednou za týden 36 hodin volna.) S poukazem na příslušný paragraf, jsem odmítl nastoupit do práce. Kapitán Berkovec pravil, že mne co nejpřísněji potrestá. Inu čekal jsem, že dostanu těch třicet dnů díry nebo-li umístění na zvláštním oddělení. Jenže nic se nestalo. Myslel jsem si tedy,

že pan kapitán zapomněl, ale on nezapomínal. 28. listopadu si mne zavolal do kanceláře a oznámil mi slavnostně rozsudek: Třicet dnů na zvláštním oddělení. Oba jsme uměli počítat do třiceti. A také se tím vysvětlilo to dlouhé čekání u jinak hbitého vychovatele. Vánoce jsem tedy strávil v uzavřeném prostoru. Na Štědrý den mi dali do cely Karlíka Dostála, oslavil vánoce trochu předčasně a zřeteloval se do němoty o den dříve, než to dělali ostatní muklové. Docela jsme si pěkně popovídali. Sliboval, že se polepší. Nejsem si jist, že slib splnil. Rozhodně však nehrozilo ani jedno z výše zmíněných pokušení. Ani jsme nenakupovali ani nevařili.

Přestože letos hrají koledy v torontské televizi na vyhrazeném kanálu již od 3. listopadu, vánoce jakoby přicházely do Čech až s příchodem adventu. Říkali jsme si, že je to dobře, žádné vylomeniny dopředu. To bychom si mohli dělat Vánoce třeba i v srpnu.

Jenže advent se blížil a jak takhle jdeme třídou Milady Horákové směrem k Strossmayerovu náměstí, slyšíme zvony do večerního ticha. Čím více se blížíme ke kostelu svatého Antonína, tím jsou zvony silnější. Zvuk však nevychází z věže kostela, ale jakoby od dveří. Při tom to byly zvony, nikoliv z reproduktorů, jak to známe zde v Torontu, což nahrazuje skutečné zvony na mnoha kostelech. Jdeme tedy blíž a spatřili jsme malý zázrak. Před kostelem stál nákladní automobil a místo nákladu měl na korbě osmapadesát zvonů. Některé pěkně velké, jiné malé a všechny ovládal borec, který seděl za klávesnicí. Najednou jsme měli pocit, že vánoce jsou za dveřmi. A nebyl to jen pocit... Za tři dny po této události už přišel advent.

Veselé Vánoce mohou být totiž i bez veselého SHOPPINGU, takže si je užijte!

Aleš Březina - Foto: M.Gabánková

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

www.spravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 34,29 + \$ 1,71 (GST) = \$ 36,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 50 .

v ČR 800 Kč, na Slovensku 30 eur.

PDF elektronicky \$ 20 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

**ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ**

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostel sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 24:12 v 16:30 hodin.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: V březnu - bude oznámeno.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: V březnu - bude oznámeno.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: V březnu - bude oznámeno.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. 4. ledna 2015 v 16 hodin.

Gymnastika děti a žactvo

každou sobotu: 16:30 – 18:30,

601 Magnetic Dr., Unit 21, North York

ivancurilla@gmail.com

hermaneks@yahoo.ca

Cvičení pro dospělé

každou středu: 20:00- 21:30,,

G.Harvey C.I.,

1700 Keele St., Toronto

hermaneks@yahoo.ca

Česká televize
Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: novavize.ca@gmail.com

Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

Informační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,

před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,

ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,

pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Naše internetové stránky
Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjítí novin.

satellite1-416.com

zpravy.ca

zpravy.org

spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.15-16.satellite1-416.com

www.15-16.zpravy.ca

www.15-16.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

kalendar.satellite1-416.com

kalendar.zpravy.ca

kalendar.spravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních

Nového divadla v Torontu

divadlo.zpravy.ca

NHL

Zpravodajství z NHL

nhl.zpravy.ca

Zvukové zpravodajství z NHL

hokej.zpravy.ca

Jak vyjdeme v roce 2015

1 - 22. 1. 2015

2 - 19. 2. 2015

3 - 19. 3. 2015

4 - 16. 4. 2015

5 - 21. 5. 2015

6 - 18. 6. 2015

7 - 16. 7. 2015

8 - 20. 8. 2015

9 - 17. 9. 2015

10 - 15. 10. 2015

11 - 19. 11. 2015

12 - 17. 11. 2015

Financial
Kursovní lístek

100 Kč	5,12 CDN
1 CDN \$	19,52 Kč
1 EURO	1,41 CDN \$
1 CND \$	0,71 EURO
1 US \$	1,15 CDN \$
1 CND \$	0,87 US \$

Universal Currency Converter - 8. 12. 2014

1 CDN \$	19,64 Kč
1 EURO	27,61 Kč
1 US \$	22,47 Kč

ČNB - 8. 12. 2014

**Toto dvojčíslo jsme dali
do tiskárny**

12. 12. 2014 ve 3:00

Příští číslo vyjde:

22. 1. 2015

Uzávěrka: 15. 1. 2015

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

19. 12. (pá) 19:00
Vánoční večeře MMI
Restaurace Praha
Masaryktown
450 Scarborough Golf Club Rd.
Tel.: 416/439-4354

21. 12. (ne) 10:30
Vianočný bazar
The Golden Pheasant Restaurant
733 Lakeshore Rd. E, Mississauga, On
Patrik: 905/781-9374
Tomáš: 416/451-1225

31. 12. (st.) 19:00
The Biggest Party of the Year
Restaurace Praha
Masaryktown
450 Scarborough Golf Club Rd.
Tel.: 416/289-0283

2015
18. 1. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
George Grosman jazz kvartet
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.,
Scarborough

24. 1. (so) 19:00
Potluck Sokola Toronto
St. Wenceslaus Church,
496 Gladstone Ave., Toronto
Marie Chhak
mariecrhak@yahoo.ca - 416/242-5914

Program bohoslužeb v slovenskom rímsko-katolíckom kostole sv. Cyrila a Metoda v Missisauge

5255 Thornwood Drive
24. decembra:

17:00 hod.

Vianočná vigília – Anglická
23:30 hod.

Vianočné koledy
24:00 hod.

Polnočná svätá omša

25. decembra:

9:00 hod.

Slávnosť Božieho narodenia - Anglická
11:00 hod.

Slávnosť Božieho narodenia

26. decembra:

10:00 hod.

Sv. Štefana, diakona a mučeníka

28. decembra:

9:00 hod.

Slávnosť Sv. Rodiny - Anglický
11:00 hod.

Slávnosť Sv. Rodiny

31. decembra:

17:00 hod.

Vigília Panny Márie Bohorodičky
s poďakovaním za starý rok

1. januára 2015

9:00 hod.

Bohorodičky Panny Márie - Anglická
11:00 hod.

Bohorodičky Panny Márie

4. januára:

9:00 hod. Zjavenie Pána – Anglická
11:00 hod. Zjavenie Pána

Slovenské evanjelické bohoslužby

v kostele sv. Lukáše

3200 Bayview Ave, Toronto

Štredný deň: Ve stredu 24. 12. v 16:30.

Generální konzulát ČR v Torontu

přeje všem čtenářům Satellitu 1-416

veselé Vánoce
a
úspěšný nový rok 2015

V Ottawě, dne 9. prosince 2014

Vážení přátelé,

nastalo předvánoční období, které nám – Velvyslanectví ČR v Ottawě – již tradičně poskytuje možnost oslovit Vás na stránkách krajského tisku.

V roce 2014 jsme měli hodně možností se setkávat, komunikovat i spolupracovat s řadou z Vás. Jsme opravdu rádi, že ve všech případech měly naše vztahy společného jmenovatele: vždy šlo o korektní a přátelské styky, díky kterým je naše činnost v Kanadě snadnější, příjemnější a – jak doufáme – i efektivnější.

Využívám proto příležitosti, abych Vám všem jménem svým i mých kolegů na velvyslanectví poděkoval a popřál příjemné prožití vánočních svátků a hodně úspěchů, zdraví a osobního štěstí do roku 2015.

Robert Tripes, chargé d'affaires a. i. Velvyslanectví ČR v Kanadě

Velvyslanectvo Slovenskej republiky

50 Rideau Terrace, Ottawa, Ontario K1M 2A1
Kanada
001613 7494442

Velvyslanec Slovenskej republiky v Kanade Andrej Droba spolu s

pracovníkmi velvyslanectva žejajú všetkým čitateľom Satellite 1-416 pokojné a radostné prežitie vianočných sviatkov v kruhu svojich najbližších ako aj veľa šťastia, zdravia a úspechov v roku 2015.

ČESKÁ DOPLŇOVACÍ ŠKOLA 2014/15

Pro děti 5-12 let
Každou sobotu 10-12 h,
kromě dlouhých víkendů

Paní učitelka Jana Holubová
se na vás již těší

Učebna 918 Bathurst St. Toronto
www.918bathurst.com

Masarykův ústav info 416.439 4354

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate

of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.
Calgary, AB T2V 0E5
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec

Honorary Consul:

JUDr. Hynek Žilkovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates

of the Slovak Republic

Calgary, AB:
424 Varsity Estates Place NW
Calgary, AB T3B 3B9
Tel.: (587) 333-6831,
Fax: (206) 424-0205.
E-mail: richard@wolffi.com
Mr. Richard Wolffi, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972,
Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca;
slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

**Certifikovaná
překladatelka**

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr Munk
Chiropraktik**

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

we provide

Registered Massage Therapy

Craniosacral Therapy

Lymphatic Drainage (CDT)

Lymphedema Treatment

Hot Stone Massage

Low Level Intensity Laser

Naturopathic Medicine

Acupuncture

Chiropractic Treatments

Relationship Issues and Psychotherapy
Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.

**Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby**

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)
Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

Kosmetická kazeta k Vánocům

Vánoce jsou neopakovatelné svátky a také vzpomínky na jejich prožívání s námi většinou jdou celým našim životem. Se mnou určitě. Jako malá jsem vyrůstala v okrajové jakési rezidenční pražské čtvrti, Liboci. Skoro všichni se tam navzájem znali, taková jedna velká rodina, která spolu dobře vycházela. V místě samém bylo jen pár těch nejnětějších obchůdků, ale všem to tehdy naprosto stačilo. Žádné potravinové samoobslužní řetězce tehdy nebyly a v místních malých krámcích se při nákupu docela dlouho čekalo. Tehdy to vůbec nikomu nevadilo, čekání nikdy nebývalo nevráživé, ale naopak plně povídání a lidské pospolitosti. Mě samotnou zcela fascinovala místní drogerie. Jak jsem mohla, tak jsem tam ochotně chodila nakoupit všechno, pro co mě z domova poslali. A samozřejmě, že jsem si nikdy nenechala ujít také možnost nákupu společně s mojí mámou. V té drogerii měli všechno možné, dokonce v rohu velký sud s petrolejem a menší s technickým benzinem – něco takového by už dnes vůbec nebylo možné. Ovšem největší kouzlo se v drogerii objevovalo pravidelně asi měsíc před Vánocemi. To pan Janoušek, co mu obchod patřil, důmyslně umístil do celého proskleného výkladu obrovský papírový betlém s množstvím figurek. Chodila jsem si ho prohlížet snad denně a vždy znovu a znovu jsem u výkladní skříně byla naprosto unesená. Dokonce jsem dost často doma vyškemrala povolení jít tam večer, kdy celý výklad byl nasvícený několika žárovkami a ty dokázaly roztřpytit sněh ve kterém byl celý betlém rozmístěný. Moje máma říkala, že tam pan Janoušek vytváří sněh nasypaním hrubé krystalové soli nebo mýdlovými vločkami – obojí se totiž u nich prodávalo. Pro mě to byl tehdy ovšem pravý studený a jiskřící sněh.

Kolem vlastního betlému vyplnil pan Janoušek volný prostor nejrůznějšími kosmetickými věcmi jako voňavkami, toaletními mýdly, pudřenkami s pudrem, hřebeny snad ve všech barvách co vůbec byly, malými hřebínky do vlasů, sponami, rtěnkami a co já vím čím ještě dalším. Tehdy se neříkalo, že je kosmetika v krabičce, ale v kazetě. Některé kazety měl pan Janoušek zavřené, zabalené už jako dárky a převázané mašlí, jiné měl pootevřené, aby do nich bylo vidět. V menších kazetách bývala většinou malá lahvička nějaké kolínské a mýdlo, v těch větších býval kromě voňavky a mýdla i nějaký krém na ruce. A v těch nejmenších bývalo jen mýdlo, ale ne jen tak obyčejně položené, bývalo v hedvábném papíře, většinou ve tvaru vajíčka se zdobnou papírovou páskou a s názvem, jako třeba Astrid, Alice, Daroma. A samotné kazety bývaly umně vylepené tapisérií z jemné, většinou lesklé saténové látky. Tu nejmenší kazetku jsem tam kupovala i já, jako vánoční dárek pro mámu. Na větší jsem nikdy neměla peníze, ale i tak jsem z té malé byla u vytržení. Bylo to pro mne vždy dlouhé rozhodování kterou koupit a zda místo kazetky nekoupit modrou krabičku krému označenou Nivea, na kterou by moje úspory také tehdy stačily a ještě by mi pár korun zbylo. Nejvíce se mi však přeje jenom líbila mýdla, přesně mýdlo značky Elida a tak jsem mu vždy při nákupu dávala přednost. Navíc mýdlové vajíčko Elida bylo zabalené v nádherném bílém papíru a proužek kolem sebe mělo buď bílý nebo stříbrný.

Už tam dávno nebydlím a také drogerie už není – jen ten původní dům stále stojí na rohu Libocké a Jenečské ulice. Je sice celý přestavěný a zmodernizovaný a nemá už ani náznak něčeho čemu se kdysi říkalo obchod s výkladní skříní. Pokud mě tam však občas nějaký ten vzpomínkový vítr přeje jenom zavane, vidím to tam pořád stejně jako kdysi dávno, figurky v betlému, třpytivý sněh, kosmetické kazety, celou tu pohádkovou vánoční atmosféru malé holky. Když máma umřela a já jsem pak likvidovala její věci, našla jsem u ní v prádelníku jednu tu maličkou kosmetickou kazetu, co jsem jí kdysi dala pod stromeček. Odnesla jsem si ji domů jako vzpomínku na moje dětství, na mámu a na hodně dárné vánoce. A k tomu betlému jen to, že jsem později ve svém životě viděla desítky a desítky dokonalých betlémů papírových, dřevěných, keramických, perníkových, nehybných i mechanických, moderních i historických, s českým sněhem i s tropickými palmami, ale žádný už nebyl tak naplněný tajemným kouzlem jako ten, co býval ve výkladní skříní v drogerii!

Jana Fafejtová – Praha

Dopis pro Ježíška

Je asi nejvyšší čas, aby se Ježíškovi napsal dopis s nějakým přáníčkem, co by měl nadělit. Což o to, ale kam takový dopis poslat? Do nebe, nebo do nějakého kostelíčka? Tak já Vám to prozradím. V jednom moc hezkém, kdysi hornickém městečku v Čechách, má Ježíšek svoji vlastní poštu a tam se mu může psát. Městečko se jmenuje Boží Dar a leží na Česko německé hranici mezi krásnými horami Božidarským Špičákem a nejvyšší horou Krušných hor Klínovcem a samo je nejvýše položeným městem v celých Čechách. Dnes tam žije jen něco kolem dvě stě obyvatel, přesto je městečko plně života a nabízí bohaté užívání jak v letní turistice, tak na mnoha

dokonalých sjezdovkách v zimě. A o sněh tam není nikdy nouze, to vím z vlastní zkušenosti. Městečko bývalo velice bohaté, protože se zde těžilo stříbro a cín a také trochu zlata se objevilo. Kdysi dávno se jmenovalo Wintersgrün, ale podle pověsti ho prý navštívil bohatý saský kurfiřt, kterému byla k posezení nabídnuta židle celá ze stříbra. On prý posezení odmítl se slovy „Tento ušlechtilý kov je vaším chlebem, je to dar Boží“. A nové jméno bylo na světě. A je stále.

Ted' ale k té Ježíškově poště. Už více jak dvacet roků opravdu na poštovní úřad do Božího Daru posílají lidé a hlavně děti svoje dopisy. Každoročně se jich tady sejde obrovské množství. Když si to kdysi dávno Ježíšek tady zavedl, tak nával dopisů zvládala jedna jediná paní pošťačka, pak jak dopisů přibývalo, tak už celá její rodina a dnes se na poště v předvánočním čase objeví dopisů několik tun a vyřídít je, je opravdu skoro nadlidský výkon a pracuje na tom kde kdo. A dopisy sem chodí z celého světa. A tak nezapomeňte napsat i Vy, je to naprosto jednoduché. Ježíšek si všechny dopisy přečte a potvrdí, že budou přání splněna tím, že orazítkuje dopis speciálním razítkem, které je každý rok jiné, nádherné, navržené některým z českých umělců. A orazítkované potvrzení vám pošle zpět. Takže napište na adresu: „JEŽÍŠKOVA POŠTA“ **Boží Dar 1, 362 62 Boží Dar, Česká republika.** Nezapomeňte přiložit k dopisu pohlednici, nejlépe z místa kde žijete, se svou adresou a nezapomeňte nalepit zpáteční poštovní známku. Potvrzení určitě od Ježíška dostanete, letos bude na vyřízení všech došlých přáníček pracovat od 1.12 až do 23.12. Razítko si pro letošní rok už nechal Ježíšek vyrobit u Renaty Fučíkové a je na něm malý ležící Ježíšek – tak se těšte!

Jana Fafejtová - Praha

The Golden Pheasant Restaurant And Tomas & Mariana's Cooking

Vas pozývá na Vianocny bazaar

December 21st Sunday

Start: 10.30AM

Ponukame:

- Domace udeniny
- Knedliky
- Chleb
- Vianocne pecivo
- Vianocky
- Veterniky
- Chlebicky
- Pastiky

A spousty dalsich dobrot

Pridte si posediet do pohodovej Vianocnej atmosféry, prijemneho kolektivu, kde si mozete dat chutny obed, pivo ci varene vinko.

Tesime se na Vas a Vasu prijemnu spolocnost!

905-781-9374 Patrik
416-451-1225 Tomas

Where: The Golden Pheasant Restaurant
733 Lakeshore Rd East, Mississauga, L5G 1J7

Radostné a veselé Vánoce 2014

Nevzpomenout si na půvabnou vánoční náladu, která se po staletí opakuje a nepsat znova a znova o kouzlu této doby není vůbec možné. Shon a ruch, který pro nás z bývalého Československa vyvrcholil Štědrým večerem a u Kanadánů v ranních hodinách na Boží hod vánoční, kdy brzy ráno děti utíkají z postýlek a vyhledávají, co jim pod rozzářeným vánočním stromkem nadělil Santa Claus.

Vnoučata v našich krajanských rodinách jsou šťastnější tím, že slaví rodinný Štědrý večer u babiček, kde si po večeri mohou rozbalit dárky a doma je ráno čeká další překvapení.

Ani báječné jídlo, jaké dokážou připravit jen babičky, neodvede zvědavost dětí „co asi v té lesklé - zabalené krabici je“, na kterou neustále pokukují od hodovního stolu. Úžasnou radost z dárků pod stromečkem od Ježíška, jakou dokáží mít jen děti, znají všichni, kteří se kdy účastnili Vánoc s vnoučaty.

Naše Vánoce na severní polokouli země spadají do chladných zimních dnů, většinou se sněhem a s dlouhými nocemi. Dalo by se říct, že snad právě taková doba vedla lidi k většímu rozjímání o životě při společných večerech rodin a přátel v teplé světnici, při plápolání ohně v krbu či v kamnech. Jednoduše byl čas na vyprávění, ve kterých se nejen vzpomínalo, ale hledělo se vždy do lepší budoucnosti, kterou vánoční doba se začátkem kratších nocí po slunovratu všem slibovala. Pohoda sálala nejen z ohně, ale z historek rodičů i prarodičů a přátel. Bylo dost času vyslechnout radosti i strasti každého jedince.

Vánoce 21. století jsou už zcela jinačí. Stačí se rozhlédnout a vidíme velké změny od předešlých svátků. Kromě nákupního shonu většiny lidí, vyplývajícího z blahobytného života v západním světě, se mnoho změnilo. Zmíněný shon nabral charakter sprintu, kdy se vánoční duch změnil na horečku - zakoupit ten nejvíce potěšující a nejpřeciznější dárek pro naše milé.

Kromě komerční stránky svátků nastala také velká změna v přístupu k Vánocům tím, že se zevšeobecnily. Lze říct, že k změnám naší společnosti došlo právě za posledních 20-30 let. Největší odklon od tradic a křesťanské víry nastal tím, že začala převládat sekularizace společnosti. Význam slova „sekulární“ zní na první pohled docela neutrálně, aspoň jeho první část. „*Státní moc má být nezávislá na náboženství a náboženském uvažování.*“ Nad druhou částí deklarace „náboženské uvažování“ však vyvstává velká otázka. Čím se nahradí dosavadní náboženské uvažování? Nahradí se „Desatero“ opakem? „Nepokradeš! Nepromluvíš křivé svědectví!“ Nahradí se krádeží a lží, nebo do vzniklého prázdna přijde nové náboženství – islám?

V hrůzných dobách válek a nepokojů se zdá, že Bůh zapomněl na své stvoření, avšak pokaždé to přešlo a nastala změna k míru a k dobrému. Ačkoliv zlu, k získání své moci, je dovolené použít jakékoli metody a násilí, přesto dobro nakonec vždy převládne i bez násilí. Čechoslováci též můžou děkovat Bohu, že špatná doba totality je už za námi a také bez násilí, jak se vyjádřil pražský biskup Václav Malý, který nás navštívil koncem září.

Mnoho lidí zapomíná, nebo chce zapomenout, že vlastním důvodem k oslavám je „narození Ježíška“ a snaží se změnit tuto jedinečnou událost na pouhou sváteční sezonu.

„Season's Greetings,“ čteme na obdržených vánočních přáních. Mnozí jdou ještě dále a ze své ateistické víry pokládají Vánoce za oslavu počátku zimy - „zimní slunovrat“. Zajisté v dávných dobách to byl veliký příslib přírody, že nastává pro severní polokouli návrat životodárného slunce. Nevěděli však, že právě to byl Stvořitel vesmíru, který takto vše stanovil. A navíc poslal na svět Ježíše – Spasitele lidstvu, které už bylo schopnější chápat též duchovní stránku svého života, tím u nich zvýšil morální smýšlení.

Vánoce mají dalekosáhlejší význam, než radost z dárků a podarování. Ve Vánocích je skryta dvoutisíciletá lidská historie. Narození dítěte, nejen že přináší do každé rodiny radost, ale má pochopitelný význam pro udržení lidského rodu a kultury. Dítě narozené v Betlémské stáji před dvěma tisíciletími přispělo však mnohem více než k udržení životního běhu. Na svět přišel Spasitel s posláním dát lidstvu směr, jakým se má ubírat ke své spásě a ke svému většímu prospěchu.

Ačkoliv od samého počátku, lidstvu byl dán smysl pro nadpřirozenost, chápání však bylo nedostatečné. Už v pravěku cosi nutilo lidi nějakým způsobem vyjádřit svůj pocit k něčemu vyššímu, z čehož vznikly pohanské modly, které se nevyskytovaly jen ve vyvinutějších společnostech jako starý Egypt, ale téměř u všech na celém světě na různém stupni vývoje.

Židovské náboženství přineslo světu veliký pokrok tím, že zavedlo vznešenější mezilidské vztahy. Bible ale ve své moudrosti šla dál, když už ve Starém zákonu je příslib další změny narozením Vykupitele. To, že lidstvo a samotný židovský národ si příchod Spasitele vysvětloval jinak, než se v skutku stalo, je z lidského hlediska zcela pochopitelné. Nikdo by si netroufnil říct, že „Král králů“ se narodí ve stáji. Bylo by to nejen nepředstavitelné, ale i rouhavé.

Přidrže se však skutečnosti, že Vánoce jsou pro celý svět svátkem radosti a pokoje! Betlémské zvěstování „Sláva Bohu na výsostech a na zemi pokoj lidem dobré vůle“, bezpochyby i přes četné potíže během věků převládne v lidstvu po další tisíciletí.

Využijeme tyto svátky v našich rodinách se svými přáteli k radosti a k pohodě. Veselme se všichni pospolu nejen z dárků nalezených pod vánočním stromečkem, kterými nás naši milí chtěli potěšit, ale radujme se také ze všech darů našeho života.

Vánoční komfort a sváteční radost přítomných se vždy přenesou na každého, čemuž nelze uniknout. Ovládne celou společnost. Vyvstane nám pocit něčeho neobvyklého. Právě z těchto důvodů nelze na prožití Vánoc zapomenout, natož je opomenout a zevšednit.

Lidé, kterým něco brání pochopit a vžít se do neobvyklého pocitu – do duchu vánoční doby, radosti a nadšení, jsou jaksi mimo. Téměř jako Ebenezer Scrooge, v románu Ch. Dickense, jsou zaujati svými úzkými životními cíli, z čehož vychází snaha všechno zobecnit a nenechat prostor něčemu vyššímu. Tím nenalézají už žádné místo pro radost. Převládne u nich arogance a bezmezná kritika všeho, samozřejmě také vánočních svátků. Neuvědomují si, že se vlastně okrádají o životní pohodu a škodí tím sami sobě.

Nakonec chci popřát všem čtenářům „Radostné a veselé vánoční svátky. Pokoj, který zvěstoval anděl v Betlémě všem lidem dobré vůle a radost ať s vámi zůstává po celý příští rok „2015“.

Vilém A. Kun, Winnipeg, prosinec 2014.

**

Mimořádné vánoční bohoslužby

v kostele svatého Václava

Středa 24. prosince

22.00 hod. Půlnoční mše sv.

Čtvrtek 25. prosince

10.30 hod. Mše svatá

Sobota 27. prosince

10.00 hod. Adorace; 12.00 hod. Mše svatá

Středa 31. prosince

18.00 hod. Adorace; 19.00 hod. Mše svatá

Čtvrtek 1. ledna

10.30 hod. Mše svatá

Masaryktown:

Sobota 3. ledna 15.00 hod. Mše svatá

**Milí priatelia - krajanovia, bratia a sestry
aj v tomto roku 2014 chceme spoločne
v bohoslužobnom zhromaždení nášho Evanjelického a. v.
slovenského cirkevného zboru sv. Pavla
na 1424 Davenport Rd. v Toronte,
Pánu Bohu ďakovať za Jeho lásku zjavenú v Betleheme svetu
aj nám v Ježišovi Kristovi
v blížiacom sa vianočnom období. S Hospodínom – našim Pánom -
prežiť záver roku 2014
a potom v jeho požehnaní vkročiť do roku nového - 2015.**

VIANOČNÉ SVIATKY

ŠTEDRÝ VEČER

24. decembra 2014 o 18.00 SLÁVNOSTNÉ SLUŽBY BOŽIE

NARODENIE PÁNA

25. decembra 2014 o 10.45

SVIATOSTNÉ a SLÁVNOSTNÉ SLUŽBY BOŽIE
(VEČERA PÁNOVA)

DRUHÝ SVIATOK VIANOČNÝ

26. december 2014 o 15.30 Evanjelický a. v. cirkevný zbor sv. Kríža v
Kitchener

SVIATOSTNÉ a SLÁVNOSTNÉ SLUŽBY BOŽIE
(VEČERA PÁNOVA)

KALENDÁRNE SVIATKY

STARÝ ROK - 2014

31. decembra 2014 o 18.00 pm
SLÁVNOSTNÉ SLUŽBY BOŽIE

NOVÝ ROK - 2015

1. januára 2015 o 10.45

SVIATOSTNÉ a SLÁVNOSTNÉ SLUŽBY BOŽIE
(VEČERA PÁNOVA)

Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!

Lukáš 2, 14

POKOJ VÁM !

Hledači věčných pravd

Někteří čtenáři si jistě vzpomenou na nádherné verše Josefa Hory (Václav Černý je nazval zázračnou lyrikou). Ty, které mi právě bloudí paměti, mají co společného s mým pokročilým věkem a snad i trochu vachrlatým zdravotním stavem, který mi trochu pocuchal paměť v době, kdy jsem tento článek začal psát (že by ty verše napsal Karel Toman?) At' už jakkoliv, ty verše mluvily o uzavírajícím se kruhu: "Uzavírá se zvolna kruh a jak se jeho křivka úží..." Každý život je uzavírající se kruh a jak se křivka mého života úží, roste ve mně touha nalézt své místo v plánu života.

S pokornou zvědavostí se toulám dějinami svého kmene i lidského pokolení: na chvíli se zastavím na bojištích nedávných válek, které mě vzrušovaly v mém mládí - Leningrad, Stalingrad, Londýn, Dunquirk; zastavím se u jmen vůdců odevzdaných historiky k zbožňování (či proklínání) budoucím generacím; listuji v gigantické "Studii dějin" Arnolda J. Toynbeeho (nebo spíš v jejím zkráceném vydání (dílo D.C. Somervella); čtu si o dynastiích z milosti boží vládnoucích rodů, které přežily bratrovražedné války s jinými stejně vyvolenými rody (a někdy i mezi bratry stejného rodu); připomínám si zápasy o

duši (a svezl se s tím i majetek) rozvražených náboženských sekt; obchody s otroky; pálení čarodějnic a heretiků. Prodírám se zkazkami o začátcích civilizace a hledám záchytné body o přítomnosti našich prapředků na naší planetě. Askoro náměsíčně si představuji putování odlidštěným vesmírem, a sebe sama jako svědka kosmického divadla umírání dohasínajících hvězdných soustav a zrození nových. Až dojdou k bodu, kdy se mi zdá, že stojím v průsečíku věčnosti a nekonečna, v prostoru mučivého ticha, kde světlo nevrhá stín a tma neprosvítá ránem. A znovu se snažím najít odpověď na otázku, která mne trýznila už jako čtrnáctiletého kluka: "Je Bůh a – jestliže je, je bohem mechanického vesmíru, perfektně pracujících hvězdných soustav, ale lhostejný k člověku? Nebo je i laskavým otcem každému z nás?" A pamatuji se, jak jsem v noci běhal v divoké bouři po kopcích kolem mé vesnice a křičel do bloukání: „Jestli jsi, tak mě zab!“ Odpověď jsem nenašel dodnes. Jen otázky, které si dnes kladu, jsou pokornější a poněvadž jsou adresovány mně, nabízejí možnost odpovědi. Ta nejdůležitější asi je: „Jaký smysl má lidský – a specifický můj – život?“

Nejsem první, kdo si tuto otázku položil. Hledal na ni odpověď i Sokrates, který žil v pátém století před Kristem a je možná známější jako manžel Xantipy, nejslavnější hubaté ženské v historii (ne že by Sokrates byl světem zanedbáván: delfská většiny ho prohlásila nejmoudřejším mužem Řecka). Sokrates je znám svým výrokem, že ví, že nic neví, ale také závěrem o smyslu svého života: hledat moudrost o správném chování, aby mohl své athénské spoluobčany vést k intelektuálnějším a mravnějším způsobu života. Sokrates, jemuž je rovněž přičítána koncepce, že duše je nejen sídlem vědomí, ale i mravního charakteru, byl postaven před soud pro korumpování mládeže a kacířství. Byl odsouzen, podal mu nádobu s jodem, on ji vypil a tím si zaručil nesmrtnost.

Sokrates je prvním z mých hledačů věčných pravd, mužů i žen, často platicích i svými životy za svou víru a poznanou pravdu. Sem nepochybně patří i královnin zpovědník odmítající vyrazit zpovědní tajemství, kterého utopili ve Vltavě. Z největších v této skupině mimořádných osobností je nepochybně Jan Hus. Bylo tak snadné dát se přesvědčit koncilem, že se mýlí, vzdát se poznané pravdy a kdo ví – stát se kardinálem – a dožít se dlouhého věku. Patří sem Galileo Galilei, geniální matematik a fyzik, zakladatel moderní experimentální vědy, který sestrojil astronomické dalekohledy, jichž pomocí byla rozšířena naše vize a koncepce vesmíru. Galileo (1564 – 1642) se ztotožnil s Koperníkovým učením, že země se točí kolem slunce a nikoliv naopak, jak učila církev. Pro svůj názor byl dvakrát souzen inkvizicí. Při druhém soudu, při kterém se vzdal svých názorů, byl odsouzen k pobytu v Sieně (rozsudek přijímal v kleče a jak vstával, tiše pronesl své vzdorné "a přece se točí", které zní staletími. Daleko hůř skončil o něco starší dominikánský mnich Giordano Bruno (1548 – 1600), který pro svůj boj proti dogmatismu byl souzen inkvizicí a upálen na hranici.

Patří sem i dva muži nedávné doby, kteří došli k překvapivě stejnému závěru o smyslu života, k závěru vtesanému do dějin moderní historie. Tomáš Garrigue Masaryk věřil, že ve věčném sporu mezi dobrem a zlem stál na straně dobré. Winston Churchill v projevu v Oslu 11. května 1948: „Byl jsem svědkem mnoha událostí, ale faktem zůstává, že lidský život je nám předložen jako jednoduchá volba mezi dobrem a zlem... Patří sem Milada Horáková, odsouzená nacisty k 8 roků vězení. Po osvobození na konci války byla vyznamenána za hrdinství československou a francouzskou vládou. V roce 1949 byla zatčena komunistickou policií, postavena před soud a odsouzena k smrti. Při vzpomínce v Museum Theatre v Torontu 2. července 1953 Margaret Aitken, M.P. o Horákové řekla – (překlad): "Až toto století se bude uzavírat, Dr. Milada Horáková bude legendou a jedním z nesmrtelných jmen našeho století. Nápis na památníku na olšanském hřbitově říká: *Oběšena a nepohřbena.*"

Patří sem i Nelson R. Mandela, který tak slavně splnil příslib, vyslovený v roce 1961 v procesu, v kterém byl souzen pro velezradu, a citovaném v nástupní řeči v Pretorii v roce 1994: „Uzavřeme slavnostní smlouvu, že vytvoříme společnost, ve které všichni Afričané, černí i bílí, budou kráčet vzpřímení, beze strachu v srdcích, jisti svým nezadatelným právem lidské důstojnosti, duhový národ v míru se sebou a se světem." Zařadil jsem sem – i když sem možná nepatří – i snad nejsvětější zjev lidských dějin, Ježíše. S jeho jménem jsou pro mne spojeny dva výroky z posledních hodin jeho života, našeptávající (možná jen mně) pochybnost o všemohoucnosti Boží. První výrok: „Můžeš-li, odejmi tento kalich ode mne..." Můžeš-li... jsou věci, které Bůh nemůže? A jestliže nemůže, je to proto, že není všemohoucí, nebo je to proto, že nemůže, protože nechce? Druhý výrok: „Ne má, ale Tvá vůle se staň..." Znamená to, že Ježíš mohl své smrti zabránit prostě projevem své vůle nezemřít oblidnou smrtí na kříži? Dvě otázky, na které nikdy nenajdu odpověď.

Pokusím se najít odpověď na pokornější otázku, s kterou jsem uzavřel druhý paragraf: *Co je smyslem mého života, života písečného zrníčka kosmického prachu?* Po komunistickém puči, kdy se zhroutil můj svět, jsem z bolesti vytepal pár prostých veršů, které mi pomohly přežít únor a myslím mi pomohou i v závěrečné fázi mého pobytu na této planetě:

*Že všechno vzali nám?
Ach, to se jenom zdá.
Ještě nám zbývá prám
mířící ku hvězdám.*

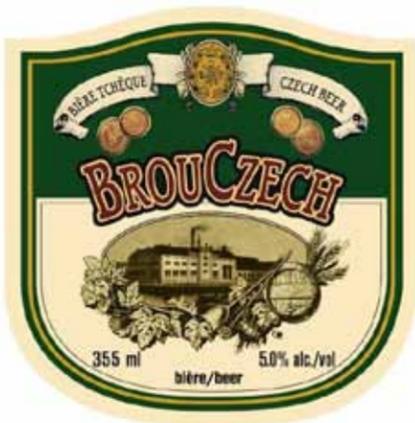
*Prám duše mířící
v povodí věčnosti.
Zbývá nám dořící
své lidství věřící.*

*Prám duše mířící
v povodí věčnosti.
Zbývá nám dořící
své lidství věřící.*

Josef Čermák

BrouCzech - staronové české pivo

Pošmákněte si v Ontariu na lahodném zlatém ležáku z malého pivovaru v Nové Pace, který je zde od roku 1864

Můžete ho ochutnat v restauraci Praha na Masaryktownu ve Scarborough

K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem od Oshawy až po St. Catharines.

Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru, Londonu Windsoru a v přilehlých oblastech!

Najděte si váš Beer Store na www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager a klepněte na "View Locations"

Nyní je snižená cena o 13 % .
při nákupu 24 láhví o dalších 9%!
Informace o pivovaru: www.novopackepivo.cz

Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?

Kábllovka

Your Connection To Home
online TV
www.onlineTV.com

The future of IPTV

Česká a Slovenská televízia jednoducho a bez počítača!
www.kablovka.com

Vianoce 2014

Aspoň, že nasnežilo. Tak nám teda konečne nasnežilo. Vlastne sa nič, okrem dopravného kolapsu a s tým spojených radovanok, nestalo. Akurát hrozia Vianoce. Opäť. A podľa rozličných ľudových sentimentov, by mali byť biele. Hádám aj budú. Hoci neviem, či okrem nostalgie za zasneženými dedinkami v údolí malými domčekmi pokrytými bielučkou perinou, to stále rezonuje v clivej duši našinca. Svet sa akosi prirýchlo mení. Aspoň na môj vkus a spomalené chápanie. Všakovakí potmehúdi, napriek svojej farbistej minulosti, neúnavne vystrkujú rožky a prevapujúco ľudia s minulosťou čírou ako lesná studnička, či slovo Božie, ich veľbia takmer do nebies. Spolupracovníci a agenti obľúbenej tajnej organizácie veselo participujú na čomkoľvek, čo sa v komunite deje. A žnú chválospevy.

Tak sa mi akosi vidí, že svet je naruby. Nemci kšeftujú, Židia bojujú a smelí našinci sa tomuto, očividnému chaosu, blahosklonne prizerajú. A do tohto svojrázneho virvaru znejú koledy o príchode Spasiteľa na svet. Nevie, ako to tento nazaretský rodák videl prípadne plánoval. Interpreti jeho učenia a odkazu to vysvetľujú celkom jednoznačne. Obetoval sa za nás hriešnych, aby nás vykúpil. Pravdepodobne všetkých. Aj tých zlých. A zlo medzi nami naďalej kvitne. Nerestní ctitelia svinstiev a podrazov sa vyhrievajú na výslni a tešia sa priazni mocných, ba aj mnohých bezmocných. Spravodlivosť evidentne pokrívka a kto sa jej dovoláva pôsobí hlúpo a uľňukane. Nie som si celkom istý, či Spasiteľ svoju misiu na tejto zemi pozorne domysel do konca. Iba ak by jeho nekonečná добрota a viera v ľudí, úplne prekryla ľudskú prirodzenosť, ktorá, či chceme alebo nie, je jednoducho taká, aká je. Nemáme čím chváliť už vôbec niet na čo byť hrdí. Takže Šťasné a veselé sviatky radosti, pokoja a mieru. I keď mi stále chýba prenikavá vôňa mandariňnok na socialistickom štedrovečernom stole. Tie dnešne už tak nevoňajú.

Ivan Znášik – Toronto

Portrét Andrew Duda na STV 2

S radosťou vás chceme informovať, že Slovenská televízia sa rozhodla odvysielat ďalší z našich filmov, ktorý sme vytvorili (za finančnej podpory Úradu Slovákov žijúcich v zahraničí) v sérii Portrétov úspešných Slovákov žijúcich vo svete.

Ak vám to čas dovoľí a budete mať záujem, môžete si ho pozrieť. Priatelia žijúci kade-tade po svete, prosíme dajte vedieť vašim na Slovensku: Vo štvrtok, dňa 8. januára 2015 o 20:00 hodine večer s reprízou v piatok, 9. januára 2015 o 10:40 hodine ráno bude Slovenská televízia na Druhom programe (STV 2) vysielat Portrét *Andrew Duda*.

Ondrej Duda patrí do galérie významných Slovákov v zahraničí. Jeho Portrét je výraznou výpoveďou o ňom a jeho rodine, ktorá svojou súdržnosťou, usilovnosťou a vytrvalosťou dosiahla splnenie sna jej zakladateľa.

História rodiny začína v roku 1873, keď sa vo Veľčiciach pri Trenčíne Jánovi a Judite Dudovcom narodil syn Ondrej. V roku 1899 sa Ondrej oženil s Katarínou Zaťkovou a zanedlho sa im narodili štyri deti - Anna, Ján, Ondrej a Ferdinand. Dej pokračuje v USA, kde rodina emigrovala aby sa nakoniec usadila na Floride. Spolu s inými Slovákami našli kus zeme, ktorú nazvali Slavia. Začali farmárčiť a dnes sa Dudovci považujú za najväčších pestovateľov stopkového zeleru na svete.

V tomto dokumentárnom filme sa potomkovia Ondreja Duda delia o históriu a súčasnosť rodiny. Jeho cieľom je ukázať divákovi, že usilovný človek svojou húževnatou prácou a víziou do budúcnosti môže dosiahnuť neuveriteľné úspechy. Ondrej Duda z Veľčíc zostáva živý v hodnotách, ktoré zanechal pre ďalšie generácie, čo vytvoril vo svojej novej krajine a čím prispel k dobrej povesti jeho rodného Slovenska.

So srdečným pozdravom a želaním požehnaných sviatkov

Valéria a Dušan Tóth

Prosba

V našej obci je prihlásená k trvalému pobytu pani Jaroslava Svobodová, roz. Kottková, nar. 24. 09. 1948. Táto pani si v Lanžhotě koupila malý rodinný domek, kde krátce bydlela a údajně odjela do Kanady. Podle ústního podání v Kanadě zemřela. Místo a datum úmrtí není nikomu znám. Domek, který vlastnila stářím zchátralý spadl a nikdo jiný se k němu nehlásí.

Obrátila jsem se na Generální konzulát České republiky v Kanadě, ale zde není o pani Svobodové žádný záznam. Proto se obracím na Vás, zda byste prostřednictvím Vašich novin neoslovil krajany s prosbou o podání informací o pani Svobodové. V případě, že se najde někdo, kdo bude o ní vědět, prosíme o sdělení alespoň přibližného data úmrtí a místa úmrtí.

Za jakoukoliv informaci předem děkujeme, zdravíme Vás i všechny krajany a přejeme hodně zdraví a spokojenosti v dalším životě.

Hana Tučková

MASARYK MEMORIAL INSTITUTE

Přijďte, těšíme se na Vás!

PÁTEK 19.12. v 19.00

Vánoční večeře MMI pro členy, jejich rodiny a přátele ústavu se svátečním programem a zpěvem vánočních koled. Rezervace předem nutné.

RESTAURACE PRAGUE

450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto

Info a rezervace paní Iva tel. (416)439 4354

Merry Christmas

and

Happy New Year 2015

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed

Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

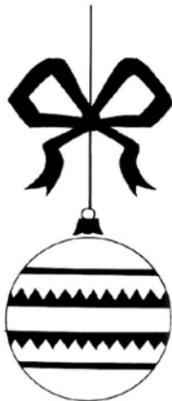
*Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings,
Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel,
Chicken Paprikash, Perogies.
and many more items on the menu.*

Sun. Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

*20 Domestic & Imported Beers on Tap.
Pilsner Urquell, Czechvar.*

*Watch all Sporting Events on 6 TVs.
Heated Patio with TV.*

*781 Annette Street @ Jane Street
Toronto ON M6S 2E4
Jozef Karol Tel. 416 767 8882*

Listopad a Bratislava

Když jsem odcházel do exilu a známí se mne ptali, co v té Kanadě budu dělat, odpovídal jsem, že jedu do Toronta ke Škvoreckým do učení. Toto přání se mi (sice s oklikou) splnilo, protože v Torontu jsem začal pracovat v září 1981 v *Novém domově*, který se sázel v nakladatelství, kde se vydávaly české a slovenské knížky.

Jeden z prvních počínů bylo, že jsem v novinách založil kulturní a sportovní rubriku. A protože byl podzim, byl v Torontu Mezinárodní filmový festival. Tak snad tehdy jsem začal psát o filmu. I když vlastně moje první filmová recenze byla na Bergmanovo *Mlčení*, otištěná v *Křesťanské revui*.

Tehdy v září 1981 mě kdosi upozornil, že festival trvá pouze týden a jinak ať zapomenou na dobré filmy v torontských kinech. Měl pravdu. Na další festival jsem pak čekal celý rok. Od té doby jsem dbal na to, abych ani jeden z těchto festivalů nezmeškal. Skrz Torontský festival jsem se mohl podívat do světa filmu. Po roce 1989 jsem hlavně pozoroval vzestup a pád produkce východoevropských zemí. K tomu vzestupu patřila hlavně rumunská a maďarská kinematografie. Bohužel českých filmů bylo na TIFFu pomálu a slovenských ještě méně. Vloni zastupoval Slovensko film Juraje Lehotského *Zázrak*. V minulosti to byly hlavně Šulíkovy filmy.

V roce 2000 jsem dostal pozvání na filmový festival *Finále*. Byl to přesný opak TIFFu a pro člověka žijícího za mořem, jedinečná příležitost vidět, co se v Čechách za celý rok natočilo. Od dokumentů přes absolventské filmy až po celovečerní snímky. Občas se zde objevily retrospektivy velkých slovenských režisérů jako Juraje Jakubiska či Dušana Hanáka. Teprve v poslední době se zde promítají i slovenské filmy a letos mne zaujal hlavně strhující dokument *Kauza Cervanová*.

K tomu jsem měl možnost v loňském roce navštívit *Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary*. Jeden můj známý, který pracoval v České televizi, tento festival definoval, že je pro *Čechy oknem do světa*.

Čtvrtý festival, který pravidelně navštěvuji je festival EU. Ten dá přehled o tom, co produkují jednotlivé země v EU. Opět zajímavá přehlídka, protože filmy nevybírají filmoví odborníci, ale jednotlivé konzuláty EU. Tento festival, jsem bohužel letos neviděl, protože kolidoval s Mezinárodním filmovým festivalem v Bratislavě.

Škoda, že jsem viděl pouze závěr bratislavského festivalu a tak moje hodnocení nemůže být komplexní. První dojem z výběru filmů byl trochu rozpačitý, protože jsem přesně nevěděl, co festival sleduje. Pro zahraniční návštěvníky bych očekával více slovenských filmů. Pro slovenského diváka by bylo možná zase zajímavé uvést více filmů českých či polských. Nebál bych se ani filmů maďarských či rumunských. Z retrospektivy byl promítán slavný Petrovičův film *Brzy bude konec světa*, ale právě zde by mohla být retrospektiva některého ze slovenských režisérů jako třeba přehlídka málo známých Havetových filmů.

Zatímco třeba Plzeň festivalem *Finále* přímo žila, v Bratislavě jsem neviděl jediný plakát na festival. V Plzni bylo závěrečné zakončení přenášeno Českou televizí, v Bratislavě jsem viděl jednu televizní kameru, ale nebyla blíže označena. Při závěrečném ceremoniálu jsem neviděl ani jednu postavu z filmového světa, jako kdyby se jich to netýkalo. Při tom se nedá říci, že by byl festival špatně zorganizován a některé filmy jako německý film *Křížová cesta* byly vyprodány.

Během závěrečného večera se několikrát stalo, že ukázka reprezentující vítězný film se vůbec neobjevila nebo naopak, jak se stalo u vítězného filmu *Party Girl*, který dostal tři ocenění, běžel stejný patnáctivteřinový záběr striptérky točící se kolem nezbytné tyče, třikrát. Film byl ale asi o něčem jiném.

Přitom bratislavský festival hovořil o věcech, na kterých záleží. O čemž svědčí nejen film *Křížová cesta*, který byl jakýmsi dialogem uvnitř katolické církve. Rozhovorem mezi konzervativním křídlem na jedné straně a novým proudem reprezentovaným II. vatikánským koncilem. O tom, že festival nabídl velice kvalitní program svědčí i vítězný film v kategorii dokumentárních filmů španělsko-kolumbijský snímek *Nie je všetko vigilia*, dokument o stárnoucích manželích režiséra Hermese Paralluela.

Jak jsem se již zmínil, na festivalu chyběly osobnosti, které jsou symboly slovenského filmu. O to bylo větší moje překvapení, že tyto osobnosti nepřestaly tvořit. Den po skončení festivalu jsem měl možnost vidět v knihkupectví manželů Polákových u *Baudiho* (Medená ulica 17) výstavu fotografií slovenského režiséra Dušana Hanáka. Osobně jsem měl pocit, že filmový tvůrce nemůže dělat fotografii a naopak fotograf tvořit film. Obojí je krásné, ale zároveň filosoficky naprosto rozdílné. Zatímco první se snaží vdechnout všemu pohyb, druhý pohyb zastavuje. I stojící skála se začne pohybovat... Socha díky filmové kameře oživne... Spoušť fotoaparátu naopak zastavuje pohyb: Atlet probíhající cílem zkamení pár centimetrů před cílovou páskou, fotoaparát zachycuje poslední setiny života prezidenta Kennedyho... Je zapotřebí zastavit poslední okamžik před tragédií nebo před vítězným tancem.

U Dušana Hanáka se jedná o něco konzistentního, ať již ve filmu nebo ve fotografii. Dušan Hanák zachycuje lidi na okraji společnosti. Nezáleží mu ani na tom, jestli výrazovým prostředkem je film nebo fotografie. Podobně jako v *Obrazech starého světa*, které natočil na slovenském venkově, kdesi v horách, i jeho fotografie z Moskvy či Bogoty hovoří o lidech, kterým byl odcizen jejich svět. Někteří z nich vypadají groteskně, jiní mají v sobě hrdost. Někteří jsou legrační právě ve své síle jako třeba moskevští nacionalističtí radikálové či *babuška* s fotografií Josefa Vissarionoviče.

Byla sobota a knihkupectví či výstavní síň bylo oficiálně zavřeno, přesto se během krátké návštěvy zastavila řada lidí. Důvodem nebylo jenom to, že venku byla zima a uvnitř bylo útulné teplo. Hlavním důvodem bylo, že lidé se zde cítí dobře. Cítí se dobře vedle zajímavých fotografií, cítí se dobře nad spoustou krásných uměleckých a filosofických knih a manželé Polákové dokáží to teplo knihkupectví nebo, jak by řekl můj přítel Ivan Znášik, útulnost hospůdky, v které nám bylo dobře v mládí, náležitě připomenout.

Když jsem téměř před půl stoletím poprvé dorazil autostopem do Bratislavy, bylo to město plné života. Nikdy se mi nestalo, že bych neměl kde složit hlavu. Měl jsem zde spoustu přátel. Někteří umřeli, jiní emigrovali. Nyní jsme se vrátili do Bratislavy po čtrnácti letech a pár dnů jsme prožívali něco z té krásné doby díky přátelskému přijetí na festivalu a krásnému odpolední nad fotografiemi Dušana Hanáka v knihkupectví u manželů Polákových.

Při loučení s manželými Polákovými, s Dušanem Hanákem a jeho norskou manželkou Monou, vzpomněl jsem si, že jsem nikdy neviděl Dušanův film *Den radosti*, kde jsem hrál jako desítky

dalších jednu z epizodních rolí. Dohodli jsme se, že se pro něj zastavím, ale již nezbyl čas. A jelikož film míjím již přes čtyřicet let, poprosil jsem Dušana, aby mi DVD poslal poštou. Co se však nestalo. Den před mým odjezdem přišla do střední Evropy kalamita. V pondělí snad poprvé od té doby, co vynálezce Křížík zkonstruoval první električku, nevyjela ani jedna tramvaj do pražských ulic. V Praze to vypadalo jako kdysi na prvního máje. Ulicí se ploužily stovky chodců. Metro sice jezdilo, ale to nebylo nic proti vlakům taženým elektrickými lokomotivami. Od nákladních vlaků po prestižní pendolína všechno stálo v polích a když soupravu odtáhla nějaká dieslová lokomotiva do Kolína, čekala na cestující nevytopená nádražní hala a zavřené záchody. Takže ten den ani poštovní rychlovlaky nefungovaly a disk nedošel. Poprosil jsem tedy sousedku, aby jej vyzvedla na poště a těšil jsem se na to, že *Den radosti* uvidím až přijedu opět do Prahy. DVD skutečně dorazilo do Prahy, pár dnů po mém odletu a už leží na mém stole.

Film vznikl během jediného dne na Oravě. Tehdy zde existovala unikátní železnice z první světové války. Vláček svázel dříví a stoupal chvíli dopředu, až dojel na konec kolejnice, pak se přehodila výhybka a stoupal pozadu, pak zase jel chvíli dopředu a pak zase couval. Kromě tohoto vláčku prý existovalo něco podobného někde v Andách v Chile. Někdo nahoře se však rozhodl, že starý vláček půjde do šrotu.

Historická lokomotiva z muzea v Rakovníku

Foto: Milan Faltus

Tehdy se skupina umělců snažila tento unikát zachránit a zorganizovala happening, kdy se vláček změnil ve výletní atrakci. Staré vagóny se vypulirovaly. Přijely krásné baletky. Železničáři byli ve svátečních uniformách. Slovenská televize dodala autobus plný kostýmů a mohli jsme se převlékat, jak jsme chtěli. Všechno bylo připravené, jenže ráno lilo jako z konve. Dušan Hanák nevěděl, jestli má natáčení odložit, což by se strašlivě zkomplikovalo. Vtom se objevila vysoká blondýna, která okamžitě dostala přezdívku Miralda, přiskočila ke mně, hodila si mne na záda a vykřikla: „Ty jsi čert a já jsem Káča!“ Hned strojevedoucí zamával plácačkou a starý vláček se rozjel do vrchu a na každé zastávce, která se jmenovala podle nějakého výtvarníka, čekalo na pasažéry nějaké překvapení. Na první, uprostřed lesa, bylo množství asi metrových skleněných trubiček, jejichž druhý konec byl připevněn k lahví v zemi a tak se mohly nasávat různé pochoutky, počínaje kubánským rumem přes gruzínský koňak až k obyčejné vodce. Na další stanici hrála venkovská kapela železničářů, jinde nás čekal pravý myslivecký guláš. Na palouku pod vrcholem jako víly byly krásné tančící baletky. Byly tam všechny, až na jednu, která nezvládla ochutnávku na předchozí stanici. Stejně poetický byl vlak, kde půvabná průvodčí prodávala veliké jízdenky z tvrdého papíru. Každý z cestujících zaplatil nějakým fantem. Někomu ustříhla knoflík. Já jsem dopadl dobře, byl jsem pouze o fous kratší a do toho hrála kapela a na kodrajícím se vláčku, který určoval rytmus se tančilo, a mezi tím se režisér dával lidem různé otázky: *Proč si rádi hraje* nebo *Proč mají rádi staré věci*. Gusto Dobrovodský tehdy odpověděl, že když si někdo hraje, tak může být pro něj hezky, i když prší. Jeden železničář zase řekl, že staré věci mu připomínají dobu, kdy byl mladý a jiná dívka řekla, že na starých věcech je vidět čas. Tak nějak mi tento den utkvěl v paměti.

Film byl, předtím než na dlouhou dobu zmizel v trezorech, odvysílán na Silvestra 1970 v bratislavské televizi. Do Čech se už nedostal a tak jsem ho nikdy neměl možnost vidět. A nyní byl již na cestě ke mně, ale opět se živlové spikli.

Moje maminka tvrdila, že když se něco hledá, tak se vždycky najde něco jiného. Já bych to trochu pozměnil, že když se na něco čeká, tak se dočkáme něčeho jiného. To něco jiného a nečekaného přišlo. Přišla mi povídka přes kamarádku od člověka, kterého jsem nikdy neviděl, o starých vlacích a nápisech v nich a tak jsem si opět vzpomněl na *Den radosti* - na staré lokomotivy, staré vagóny z roku 1915.

To už jsem nevydržel a zabrouzдал jsem v internetu a film jsem skutečně našel.

(Část 1:

<https://www.youtube.com/watch?v=XAnF3WJBx6g>

a část 2:

<https://www.youtube.com/watch?v=ATMfKxq7KGM>).

A najednou jsem viděl, že již tehdy se Dušan Hanák pokusil o jakousi koláž, o jakési spojení filmu s fotografií. A tak se těším, že se konečně, až dostanu DVD, podívám na celý film v dokonalé kvalitě. I když Hanákovy filmy jsou nejlepší na filmovém plátnu. Jen doufám, že vláčky z Oravy neskončily ve sběru, ale v některém muzeu, jako v tom v Rakovníku. Ale o něm je již další příběh.

Aleš Březina

E pericoloso sporgersi neboli pravé slovo v pravý čas

Pravé slovo v pravý čas dokáže zázraky. Většina z nás si situace, v nichž došlo toto úsloví svého naplnění, jistě vybaví. Starší generace ještě jezdila ve vlacích, v nichž byly pod okny cedulky nabádající cestující, aby se nevykláněli z oken.

Tyhle nápisy měly/mají zabránit tomu, aby se cestujícím nepříhodilo něco podobného jako odborníkovi na kolejnice, výhybky a semaforey Janu Pernerovi. Tento talentovaný český inženýr, který se podílel i na stavbě dráhy Moskva-Petrohrad, se v roce 1845 před tunelem v Chocni vyklonil tak daleko, že utrpěl zranění hlavy, na které druhý den zemřel. Dnes má v Praze Karlíně ulici.

Ve vlacích bývaly pod okny nápisy ve čtyřech jazycích. První česky – *Nenahýbejte se z oken*, druhý slovensky *Nenahýňajte sa z okien*. Vedle toho tu byl německý překlad - *Nicht hinauslehnen*, tam ta okna vynesali. Následovala francouzština - *Ne pas se pencher au dehors* a nakonec italština, protože ta patřila vedle němčiny a francouzštiny k jazykům používaným evropskou železničářskou komunitou. Italsky varování znělo – *E pericoloso sporgersi*.

Mému spolužákovi Frantovi Kučerovi, se podobně jako Janu Pernerovi stal vlak osudným. Na přejezdu si jednou v noci nedal pozor a srážku s vlakem nepřežil. Franta dával rád „k lepšímu“ historku, ve které se mu díky shora uvedeným nápisům podařilo vydobýt si respekt při nerovném „tržním“ zápase v cizojazyčném prostředí. Někdy v osmdesátých letech byl v rámci rozvojové pomoci na delším pracovním pobytu jako šofér v Libyi. Tam byli posledními kolonizátory Italové a italština se těšila u Libyjců určité vážnosti.

Jako v celém arabském světě se i v Libyi na tržištích smlouvá a smlouvá. Franta v zemi zatím nebyl dlouho a smlouvání ho dost rozčilovalo, byl povahy spíš prudší. Chodil po

tržích už přes tři měsíce a stále nemohl narazit na nic, čím by potěšil svoji ženu Helenu. Konečně se to podařilo, do oka mu padl krásný náhrdelník.

Cena byla vysoká a tak se Franta dal do smlouvání, do kterého by se mu jinak nechtělo. Libyjec ale s cenou jít dolů nechtěl, přetahovaná nebrala konce. Franta dostal spásný nápad. Před očima se mu zjevil italský nápis, který tak často vídal, když jezdil vlakem.

Udělal dramatickou pauzu a pak co nejdůrazněji prohlásil: *E pericoloso sporgersi* (vyslov – e perikolozo spordžersi).

Je to zvláštní, ale účinek se dostavil. Arab couvl, možná se zalekl úderného tónu a prohlásil: „OK, nějaký ten dinár slevím“.

Sousloví Franta použil ještě několikrát. Byl to jediný italský nápis, který si z vlaků pamatoval.

Nemohl tedy vyzkoušet, zda by se sleva zvýšila, kdyby byl přidal italsky i další nápis k tomu, co se smí a nesmí dělat během pobytu vlaku ve stanici: *Durante le fermate nelle stazioni e vietato servirsi del WC...* (6.8.2014)

Text i foto: Milan Faltus

Festival filmů Evropské unie, Toronto, 15. - 30. listopadu 2014

Tento zajímavý festival se každoročně koná v Torontu díky konzulátům zemí Evropské unie a kulturním institutům, které spolupracují v rámci nevýdělečné organizace založené před deseti lety. Letošní festival představil 28 výjimečných současných filmů obdařených cenami na různých filmových festivalech, ale také reflektoval inovaci a diverzitu evropské kinematografie, a jeho součástí bylo i sympozium *Evropa po pětadvaceti letech, Evropské naděje a očekávání před 25 lety a evropská a globální realita dneška*. Biograf Royal na ulici College poskytuje festivalu příjemný domov a neformální atmosféru.

Cenu diváků získal film *Pozlacená klec* režiséra Rubena Alvese, který vznikl ve francouzsko-portugalské koprodukcii, ale zde reprezentoval Portugalsko. Komédie o portugalských emigrantech v Paříži, *domovnici* v nobl činžáku a jejím manželovi, kteří jsou tak oblíbení, že se bojí říci zaměstnavateli, že se chystají vrátit se do Portugalska, byla nesmírně populární v jak francouzských, tak i portugalských kinech.

Bulharský film *Červenec* přilákal zpočátku jen malou frontu diváků na volňásky a dostalo se tak na všechny. Je to film o třech mladých ženách v postkomunistickém Bulharsku, které se několik let neviděly z důvodů, které se postupně dozvídáme, a vypraví se autem na pobřeží Černého moře. Rozčarování ze současného prostředí je okamžité: moderní tzv. luxusní zástavba, restaurace, kde domácí nejsou vítáni, komerční folklór a jídlo. Spontánně

Bulharský film *Červenec*

Foto: FFEU

se rozjedou do vesnice Krapec na kraji moře, kam dřív za rok nepřišlo víc jak dvacet návštěvníků a kde vždycky na útesu nad mořem oslavovaly 1. července východ slunce. Film má krásnou atmosféru, je plný smíchu, zvrátů a nečekaných setkání se starými známými nebo s místním policajtem, a s obchodníky s ukrajinskými dívkami, které v noci převážejí rychlými čluny za tichého, možná neochotného souhlasu okolí. Nakonec všechno dobře dopadne, včetně elegantní pomsty, a dívky se chyťte ocitnou z dosahu všech v Rumunsku. Film mohla natočit režisérka jako třeba Olga Sommerová, ale je dílem Kirila Stankova,

kteří po několikaletém pobytu mimo Bulharsko měl otevřené oči a neotřelý pohled, a dovedl přirozeně a jaksí mimochodem zavádět o věci vážné: na příklad každá z těch tří krásných holek měla v minulosti nejvyšší mety na dosah, v šachu nebo ve sportu, proč si na ně nedovedly sáhnout?

Na německý film *Západ* byly dlouhé fronty a promítání se zdrželo, než se podařilo všechny do posledního volného místečka usadit. Na jeho začátku je láskyplné rozloučení s odjíždějícím milencem a tátou, pak střih na tutéž mladou ženu a jejího syna o tři roky později, v létě na konci sedmdesátých let, kdy před stejným domem čekají na Volkswagen, kterým je papírový západoněmecký manžel převezme přes hranice do NSR. Na hranicích, pro diváka ne úplně nečekaně, se blýsknou pohraničníci NDR svojí typickou důkladností, a když se zase můžeme nadechnout, projíždíme reklamami osvětleným lákavým K' damem konečně ve svobodném světě. Je to krátký záblesk. Od dobrovolného příchodu dvojice, Nelly a syna Alexeje, do uprchlického tábora v západním Berlíně se divákovi už zase často špatně dýchá. Rigidní správa s mnoha požadavky a předpisy a ve švech praskající ubytovny nemohou ale hned udolat Nellin optimismus, naději a víru, že se svým vzděláním a pracovními zkušenostmi v mnoha zemích, neotvírají profesní dveře: jediná nabídka, kterou dostane je na místo začátečnice ve fotolaboratoři... Nevadí, bude hledat sama! Nepočítá s všeobecnou atmosférou nedůvěry, se kterou se setkává Alexej ve škole (nosí přece červený šátek s bílými puntíky - to bude pod vlivem pionýrů, a nesedí mu náboženská výchova a modlitba před jídlem - to bude ta zakořeněná komunistická výchova, navíc jeho oblečení smrdí východem) ani s agilními vyšetřovateli německé a americké rozvědky, kteří si myslí, že Nellin přítel a otec jejího syna byl ruským špiónem a nezahynul v údajné autonehodě. Střelba otázek najednou není tak moc jiná na východě a na západě. Na otázku proč odešla z NDR Nelly Američanovi odpovídá *kvůli takovým otázkám jako jsou ty vaše*. Nelly na povrch funguje, ale hroutí se a stává se paranoidní, jako její prostředí, bývalé i nynější. Snad ze vzdoru a ve snaze mít aspoň nad něčím moc rozhodovat iniciuje milostné odpoledne s americkým vyšetřovatelem. V táboře se začíná odvíjet vztah mezi Nelly a dlouholetým východoněmeckým uprchlíkem, který se laskavě a nevtíravě snaží být oporou Alexejovi, oboje ale Nelly odmítá. Každý v táboře přece je nebo může být donašeč Stasi, to si tam myslí každý o každém. Krásný je vztah mezi Nelly a Aňou z Polska, kde hrála v národním orchestru, a jejím otcem, který možná trpí Alzheimerem anebo neobvyklou jasností ducha. Kritikům třeba ve *Variety* údajně chyběla specifčnost a barva, ale to právě bylo příznačné pro tehdejší situaci. Nelly a Alexej se nakonec vymaní ze spárů tábora, v poslední scéně je vidíme v jednoduchém malém bytě dělat společně večeři, a když někdo nečekaně zazvoní dole u dveří, Nelly a Alexej pokrčí vesele rameny - kdo by to tak mohl být - úplně osvobození od paranoi. Film natočil Christian Schwochov, podle scénáře Heide Schwochov, a herečka Jordis Triebel v roli Nelly je skvělá. Zajímavý pohled na západ a východ před sjednocením.

Eva Mesticová

Poznámka redakce: O českém filmu *Klaumi* jsme psali v čísle 7/2014. Slovenský film *Kandidát*, jsme bohužel neviděli.

Všichni víme nastokrát, o svobodu je třeba pečovat

V první půlce listopadu moje generace od mateřské školičky slavila říjnovou revoluci a velice mne mátló to měsíční zpoždění slávy od data konání VRSR. Teď slavíme čtvrtstoletí od Zbourání berlínské zdi a 72 let plus dva dny po neslavné bolševické zteči Zimního paláce.

Zdá se, že čas zakryl VRSR i SeSeSeR do žumpy dějinných průserů, a zapomenuto jest. A přece slavít čtvrtstoletí svobody se nedá jinak než připomenout nesvobodu, třeba shlédnutím filmu o tristní době totality.

Kamarád Zdeněk, a navíc kinař znalec, se přihlásil na večeri k oslavě pádu berlínské zdi a slíbil kino po jídle; když jsem loudil: „Jaké kino?“ Řekl: „Nashle!“ a zavěsil.

Snědli jsme pochoutkového lososa v těstíčku a bramborovou kaši, a Eva nalila kafe před televizi a Zdeněk obřadně nastartoval německý film *Das Leben der Anderen* z roku 2006 v českém dabingu *Život těch druhých* a poznamenal, že film získal Oscara za nejlepší zahraniční film v roce 2007.

Děj této východoněmecké story v totalitě, kdy tajná služba Stasi lámala důvěru, se odehrává ve východním sektoru Berlína a začíná v učebně, kde zkušenější špehoun vyučuje mladší špehouny v metodách špehování a vyslýchání podezřelých z protistátního smýšlení.

Děj filmu se přesune do divadla, kde renomovaný dramaturg a kovaný komunista předvádí svou novou hru; není překvapivé, že dramaturg má milostné plotky s hlavní herečkou, ale herečka zároveň je pod tlakem kulturního aparátčika, aby s ním spala a zároveň špehovala dramaturga. Pro zvýšení tlaku je na dramaturga nasazeno odposlouchávání, aby se v tom kovaném komunistovi našlo rezavé místo a byl umlčen.

Hlavní odposlouchávač při odposlouchávání dramaturga a jeho přátel, jak smýšlejí o režimu, započne sám pochybovat o správnosti tohoto režimu.

Pochybnosti v houfu Stasi aparátčiků ilustruje situace při obědě v kantýně ministerstva vnitra, kde jeden vypráví anekdotu: „Za slunného rána vstane Erich Honecker z postele, vyhlídne a okna a zvolá „Dobré jitro, sluníčko!“ a sluníčko odpoví „Dobré jitro Erichu!“ A v poledne vyhlídne Honecker z okna a zvolá „Dobré poledne, sluníčko!“ a slunce odpoví „Dobré poledne, Erichu!“ A večer Honecker hledí na zapadající sluníčko a zvolá: „Dobrou noc, sluníčko!“ a sluníčko neodpovídá a Honecker se ptá, proč slunce neodpovídá a slunce odpoví: „Ted už jsem na západě, Erichu a můžeš mi políbit šos!“ Přisedící náčelník se zamračí, zeptá se vypravěče na jméno a oznámí mu konec kariéry; všichni u stolu se poděsí a náčelník se rozesměje a řekne, to bylo moje srandovní finále k tomu vtipu, soudruhu.

Dramaturg se nechá přesvědčit, aby napsal do *der Spiegelu* článek o rostoucím počtu sebevražd ze zoufalství ve východním Německu, což píše tajně, však pod dohledem rozvědčíka, který už ztratil víru ve Stasi i Honeckera a protistátní činnost dramaturga neoznámí svým nadřízeným a zde vrcholí film v třaskavé atmosféře, kde nikdo nevěří nikomu.

Nemím dovyprávět film do konce, což bych neuměl, ale chci přilákat diváky na tento

film, který namnoze připomíná situaci ve všech zemích, kde totalita vyhrála nad lidským rozumem.

Po skončení filmu Eva dolila kávu a rozkrájela bábovku a optala se, kolik toho špiónování zůstalo v naší vlasti? „Čert ví,“ řekl Zdeněk, ale víme, že v Rusku pod vládou rozvědčíka a plukovníka KGB je ve vysokých vládních pozicích 6000 bývalých spolupracovníků Putina.

„Myslíš si, že Gorbačovovo varování na oslavě pádu zdi v Berlíně, že se obává nové studené války, je reálná hrozba z Kremlu?“ optala se Eva, aby rozjela Zdeňka.

„Není to reálné, protože s poklesem ceny nafty o 30% bude mít Kreml jiné starosti než světovládu; ekonomicky je Rusko na huntě, ruská ekonomika je pouhá desetina ekonomiky EU, a méně než osmina ekonomie USA, takže Putin se pouze dostává do izolace z G7 a celkové globalizace, ve které není pro padouchy a diktátory valná budoucnost, aby dělali rotyku.“

„Rotyku?“ zeptal jsem se s hranou pochybnosti v hlase, i když s každým Zdeňkovým slovem souhlasím, a Zdeněk to ví a řekl: „Ano, rotyku, protože Rusko na víc nemá s ohledem na ekonomii v Rusku a Putin se nedočká konce svého prezidentování, na což vsadím pravou ruku.“

„Nechci Tvoji pravou ruku,“ řekl jsem s úsměvem a byla to dobrá oslava pádu berlínské zdi a optimismus do budoucnosti. A film *Život těch druhých* jsem přidal do své sbírky výtečných filmů.

Rost'a Firla – Sudbury

StB opět v hlavní roli. Promítání filmu o Pavlu Wonkovi ve Vrchlabí

Po premiéře na festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě se do distribuce pro česká kina dostává dokumentární film Pavel Wonka se zavazuje. 14. listopadu 2014 jej diváci mohli shlédnout současně jak v pražské Lucerně, tak i ve vrchlabském divadelním klubu. Proč zrovna ve Vrchlabí?

Pavel Wonka, poslední politický vězeň, který zemřel v komunistickém vězení, odtud pocházel a tady také působil jako tzv. advokát chudých. Tak se měl i snímek původně jmenovat. Režisérka Libuše Rudinská na něj získala podporu, mimo jiné i ze Státního fondu kinematografie a z České televize, která je koproducentem díla. Během natáčení však orientaci filmu a jeho název změnila. Stalo se tak po setkání s bývalými příslušníky Státní bezpečnosti. Na jejich svědectvích je pak dokument založen. Vychází z toho, že Wonka aktivně o spolupráci usiloval a závazek k ní i podepsal. Odehrát se to mělo v roce 1983. Úpis se nachází na neúředním papíře a uchovával je doma v šuplíku Wonkův osobní estébák. Ten jej zveřejnil již v roce 1992, kdy byl v rámci reportáže Alternativní portrét Pavla Wonky otištěn v Lidových novinách. Ty za to, že článek vychází pouze z informací bývalé komunistické tajné policie, a navíc od anonymních osob, sklídily tehdy značnou kritiku. Ne jinak tomu je i v případě autorky zmíněného filmu. Ta si počíná, jako by existence zmíněného úpisu známa nebyla, záměrně do dokumentu nezařazuje svědectví ve prospěch disidenta a odmítá spolupráci s historiky. Tábor kritiků pak rozšiřuje i řada bývalých disidentů. Několik však, přímo z okruhu blízkých přátel Pavla Wonky, se jí podařilo ovlivnit a na jejich protestu proti ocenění prezidentskou medailí „Za zásluhy o stát v oblasti bezpečnosti státu a občanů“ ještě před jejím udělením v minulém roce založila jednu výraznou scénu filmu.

K Wonkově údajné spolupráci s StB namítají historici zabývající se nedávnou minulostí a zasvěcení laici, že přestože se úpis jeví jako pravý, Wonka, jehož spis byl krátce po sametové revoluci skartován, se nikdy nestal agentem, nejsou známy žádné konkrétní informace na konkrétní osoby, které by donášel tajné policii, a období, které bývalí estébáci zmiňují, trvalo relativně krátce, cirká tři čtvrtě roku.

Důvěryhodnost estébáckých svědectví je již z principu velmi nízká, navíc zde někteří jejich nositelé vystupují anonymně. Jedna taková velitelská postava, která z nich dostává snad nejvíce prostoru, používá pro nepřítele komunistického režimu číslo jedna, Václava Havla, familiární formu oslovení Vašek Havlů, což může u citlivějších osob vyvolat i jistou nevolnost.

Pokud jde o filmařskou stránku dokumentu, tak odborné recenze uveřejněné v několika českých novinách vytýkají snímku celou řadu nedostatků, jako je například obtížná srozumitelnost a orientace pro nezavěšeného diváka, kliše v podobě průhledné snahy o efektnost a ostentativně umělého vytváření ponuřosti a napětí.

Promítání ve Vrchlabí se zúčastnilo asi šedesát diváků a zahájení se neobešlo bez konfliktní situace, když bratr zemřelého disidenta požadoval ještě před uvedením filmu uvést několik svědectví a přečíst své prohlášení, neboť sekvence s ním natočená režisérka do dokumentu nezařadila. Reaguje tak i na zjevné nepravdy ze strany autorky filmu, které ona rozšiřuje ve sdělovacích prostředcích. Tyto záležitosti, jakož i obsah dokumentu budou mít zřejmě dohru před soudem.

Nicméně argumenty druhé strany tentokrát před představením zazněly a byly odměněny potleskem. A bylo tomu dobře, neboť přepokládaná diskuze se po filmu již nekonala, a diváci mlčky, a tedy i bez potlesku, kino opustili.

Doplňující poznámka: Pavel Wonka na sebe nejvíce upozornil vyhlášením nezávislé kandidatury, spolu s bratrem, na poslance Federálního shromáždění v roce 1986. Tento zcela legální a ústavní krok ocenil režim tvrdým žalářem. V dubnu roku 1988 Pavel Wonka umíral ve věznici v Hradci Králové několik dní pod dohledem cynických dozorců, za přítomnosti kriminálních spolupůvězňů a bez toho, aby mu byla poskytnuta odpovídající lékařská péče. Tragédií završuje fakt, že Wonka byl v té době již ostře sledovaný politický vězeň, zprávy o něm vyžadoval sám ministr spravedlnosti, a komunistické špičky dokonce po diplomatickém jednání se západoněmeckou stranou právě přikývly na Wonkovo vystěhování do Spolkové republiky.

m.petr - listopad 2014

POKOJ A RADOST K VÁNOCŮM A DO NOVÉHO ROKU 2015 přeje

Indiánská žena s dítětem
Detail z obrazu v muzeu ve Fort Langley v Britské Kolumbii

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Poděkování

Omlouvám se, že mi toto poděkování trvá tak dlouho, déle než Vám, kteří jste mi prokázali takovou poctu svojí přítomností na setkání při příležitosti nedožitého stých narozenin plukovníka ve výslužbě Františka Tesaře a mých dožitých devadesátin. Výmluvu mám celkem neelegantní: v pondělí po setkání jsem dostal chuť na něco kyselého. V lednici jsem našel zbytek zavináče, chutnal už trochu divně, ale snědl jsem ho a skončil jsem na týden v nemocnici - zápal žlučníku. Prostě jsem si vybral svůj podíl na bidě života. Možná, že to ještě přežiju.

K tomu poděkování: nikdy by mne nenapadlo, že tolik mých přátel, ale i jiných krajanů, s kterými jsem se setkal třeba jen jednou nebo dvakrát, mi bude ochotno obětovat to nejvzácnější, co všichni máme, svůj čas. A že to učiní gestem hodným králů. Několikrát během setkání jsem byl blízko k slzám: když jsem se zadíval na fotografii stojící na předsednickém stolku, fotografii, na níž Martin Přibáň zachytil Františka Tesaře a mne nemnoho měsíců před Františkovou smrtí; když jsem se setkal s Vašimi úsměvy, když se v sále objevil bývalý generální konsul České republiky v Torontu (a nyní v Šanghaji) Richard Krpač. Ten Richard Krpač, který, když před několika málo lety upouštěl Toronto, se u mne zastavil, šli jsme k jezeru, lehli si do trávy, zaposlouchali se do ticha a šepotu vln. Po cestě nazpět mne Richard požádal, abych mu zarecitoval Horův *Zpěv rodné zemi*. Přinesl mi dárek (ten daleko nejnádhernější dárek byl on sám - i když o tom byla zmínka v minulosti, nikdy jsem nečekal, že opravdu přiletí a že moje narozeniny budou jedním z důvodů jeho cesty přes Tichý oceán), sbírku čínské poesie napsané na hedvábném papíře. A oplátkou za Horův *Zpěv rodné zemi* mi zarecitoval moji daleko skromnější básničku *Letní odpoledne u Georgian Bay*. Ale to předbíhám.

Plán na setkání se zrodil značně dřív. Zřejmě jsem neměl vědět, že se něco plánuje. (A s touto fikcí se pokračovalo ještě v době, kdy už jsem režisérovi tohoto, jak se zdá mimořádně úspěšného programu, dodával materiál o toulce svým životem). Podle mých informací s tím přišla choť předsedy Masarykova ústavu, Františka Ječmena a neobyčejně schopná administrativní síla tohoto ústavu, Iva Ječmenová. Iva Ječmenová se jednak spojila s vedoucími pracovníky torontského Sokola a torontské pobočky Českého a Slovenského sdružení v Torontu a ty tři organizace vytvořily osu pro sponzorování setkání.

Potom Iva zavolala Olgu Turokovou. Olga Turoková, na Slovensku hlasatelka v Košickém programu a později i hlasatelka Československé televize v Košicích, po příchodu do Kanady v r. 1989 pracovala jako hlasatelka televizního vysílání "Okno" (Získala 3 ceny z Maclean Hunter Cable TV), založila divadlo *Dolina*, ve kterém byla odpovídná prakticky za všecko. Ty poslední odvětví její činnosti uvedu v jejím podání, aby si někdo nemyslel, že jsem se tam vtěsnil dodatečně. V těch sedmi interview, které teď ocituji (v slovenském originále se prostě necítím doma), ale i proto, že se ještě - na rozdíl od ostatních jmenovaných - občas cítím trochu na živu): Interview so Suchoňom, Chopinom, Martinom Rázusom, Pilátom, sv. Cyrilom a Metodom, Edit Piaf - a s dr. Josefom Cermákom k jeho 90. narozeninám (jak jsem se do téhle společnosti vznešených jmen dostal?). Také je předsedou poroty v soutěži interpretace českých a slovenských písniček (*Kanadský slavík*) a v soutěži dětské recitace. Tedy zřejmě talent i zkušenosti nevšední.

Než jsem se nadál, Lacko (jinak postgraduální student na oxfordské univerzitě, syn faráře rev. Ladislava-Petra Kozáka), začal stříhat televizní programy, které se mnou měly něco společného, Dáša Hübschmanová byla jmenována Master of Ceremonies, Věra Kohoutová inspicentkou a vedle toho

dávala dohromady seznam čestných hostů a jejich speciality a také působila v propagaci programu. Katka Kozáková byla ustanovena mojí veřejnou zpovědnicí při setkání, její manžel se ujal duchovní stránky programu a slíbil zahrát na jeden z jeho nejoblíbenějších instrumentů - fujaru. Mezitím se roztočila organizační kola sponzorujících organizací: Iva Ječmenová, Radmila Locherová-Jeřábková, Anna Janoušová, Barunka Sherriffová, Hana Jurásková (co ta už toho s námi zažila...) Krajané začali projevovat zájem, účast potvrdili profesori a jiní univerzitní pracovníci: Robert Johnson, Robert Austin, Veronica Ambrož, Georgina Steinsky, mladý student režisér David Kitai (letos pro Victoria College režíroval Havlovu Zahradní slavnost), mimouniverzitní hosté, Milan Kroupa, kameraman české televize z Ostravy, Pavel Brynych. V té době už jsme věděli, že přiletí Richard Krpač.

Potom režisérka Olga Turoková načrtla svůj program: začala kouzelným okamžikem někdy před dvaceti lety, kdy mi na programu Mily Kubíka *Okno zpívá Happy birthday* a mně to připomnělo Marilyn Monroe zpívající Happy birthday prezidentu Kennedymu. Jedinou kratičkou epizodou z minulosti spojila okamžik dvou světových hvězd s dneškem a určila ladění setkání. Pak nám Dáša Hübschmanová představila Josefinku, jedenáctiletou dcerušku československého tatínka a filipinské maminky, která málem zemřela při Josefince narození. Když lékaři prohlédli Josefinku, našli jí v srdci čtyři velké díry. Moc velké naděje jí nedávali. Ale to neznali Josefinku! Dnes je zdravá jako ryba, za tři roky absolvovala 7 ročníků studia hudby (zpěv a klavír), vyhrála celou řadu soutěží a na výzvu kanadské vlády nazpívala pro zahájení kongresu Britského společenství národů kanadskou národní hymnu. Nám zazpívala "Rusalku" česky, i když česky

nemluví. Další okamžik, který mě dojal k slzám.

Co následovalo, mi vzalo dech: trio sestřiček Fryntových, Julinka, Elinka a Barunka zazpívalo, v české verzi, *Halleluja*, snad neúspěšnější skladbu kanadského hudebního skladatele a zpěváka, Leonarda Cohena. Už dlouho jsem při koncertu neslyšel tak pronikavé ticho. Představily se spolu se sokolskou rytmickou skupinou a já vzpomínal na desítky letů, na kterých jsem s torontskými i kanadskými Sokoly cvičil, v Kanadě, USA i v Evropě. A také slětů v Praze, před válkou, v červnu 1948, 1994 a 2000. Vzpomínal jsem i na schůze Kanadského Sokola v Kingstonu, na nenapodobitelný pocit sesterství a bratrství, který nás spojoval. Představily se další písničkou - a Barunka a Tomášek básničkou a kytičkou, a Julinka a Barunka mistrně předvedly rozhovor, který se odehrával v duši Čičky, když ji napadl kočičí feminismus. Rev. Kozákově děkuji, že nás obohatil kouzelnou hrou na fujaru, jejíž tesklivý zvuk patří k nejoblíbenějším v komunitě a jeho ženě Katce, že mne tak laskavě a zručně manévrovala úskalími komplikovaného programu.

Dojaly mne proslovy (ten profesora Austina zazněl z filmu Markety Slepčikové), Milana Kroupy (kdykoli se sejdeme, zavzpomínáme si na letošní návštěvu slánského gymnázia, kam jsme oba chodili - i když nás dělilo skoro dvacet let), profesora Johnsona (jemuž jsem přisluhoval v době, kdy Toronto navštívil prezident Václav Klaus a UofT dostala štědrý dar paní Vlasty Scheybalové), Georginy Steinské (paní Steinská se citlivě zmínila o své matce, známé pod svým autorským jménem Inka Smutná, jejíž články a básně jsem obdivoval).

K svému zděšení zjišťuji, že jsem prakticky na konci článku, a ještě jsem se nezmínil o jednom ze dvou nejdůležitějších osobností

programů setkání: Ivo Mejzrovi. Bez Ivova technologického genia, by k setkání pravděpodobně nedošlo. Ivo, s režisérkou Olgou, program uhnětlí do podoby, kterou Ivovi bylo možno zvládnout technologicky. Také vím, že Ivova práce je štedře placena. Na tomto programu pracoval zadarmo, věnoval jí desítky hodin času.

Chci poděkovat i desítkám přátel, kteří mně oslovili přáními, mezi nimi profesor Vilém Prečan, starý přítel Nového divadla Václav Postránecký, diplomat Karel Žebrákovský, rodina Plchová z Prahy (i její brněnská větev); Dr. Josef Skála z Vancouveru; paní Dáša Rydlová z Oakville; dr. Oskar Sýkora z Halifaxu; Alois Fogl, Míša Fuchsová, Alena Martinu, z Montréálu.. Chci poděkovat všem, kteří mi přišli stisknout ruku k Sv. Václavu, i těm, kteří mi poslali zdravice e-mailem či dopisem.

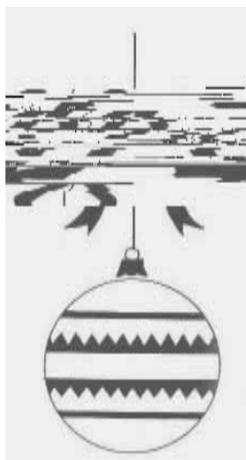
A když jsem myslel, že setkání formálně skončilo, ozval se od severní stěny sálu rytířský ryk, který nabýval na síle, až dominoval celý sál: Pánové vás zapřísahám. Zúčastnili se snad všichni členové souboru *Nového divadla*. Tuhle poctu jsem nečekal. A František Tesař už teprve ne. Ale František - i když jsem s ním o tom nemluvil - i já jsme na tuto poctu nezřízeně pyšní.

Pepíček

PS: Možná jste si všimli dvou portrétů (dr. Josef Škvorecký a já.), dílo Jiřího Tomišky. Ty portréty mají zajímavé pozadí: Zuzana Hahnová našla fotografii dr. Škvoreckého a mne, jak sedíme na lavičce povídáme si. Dala ji Jiřímu Tomiškovi a výsledek jste viděli. Můj portrét bude formálně pověšen v lednu v Buzkově síni, v Munkově Centru na UofT). Pořád lepší, než kdyby tam pověsili mne.

Příjemné prožití vánočních svátků a hodně úspěchů v roce 2015

přeje

PRENCO

PROGRESS AND ENGINEERING CORPORATION LIMITED

1135 Squires Beach Road, Pickering, ON, Canada L1W 3T9

Tel: 416-703-4580, Fax: 416-703-7899

<http://www.prencocorp.com>

Co se stalo s naší dobou?

Zažíváme vážnou krizi? Proč mají najednou lidé pocit, že se něco zlomilo, a cítí se zklamaní? Co nás v budoucnosti čeká? Dnes pohledem autora, který zná českou duši přímo zevnitř. Každý student lékařství je už od prvního ročníku studia veden svými profesory k tomu, aby si u každého pacienta položil dvě zásadní otázky - proč a jak.

Proč má nemocný potíže? Otázka diagnostická, která vede k určení choroby. Jak ji léčit? Otázka terapeutická, hledání cesty k uzdravení. Je-li naše společnost nemocná, a ona bezesporu nemocná je, klademe si obě otázky všichni.

Až na několik vrcholných politiků, kteří mají většinou jiné starosti, než jaké musí řešit lid obecný. Ovšem co hlava, to názor. Jedni ze současného stavu obviňují komunismus, jiní konzumismus, další neoliberalismus nebo hédonismus. Z mého pohledu nepůsobí v této zemi tajemné abstraktní -ismy, ale hlavně tři silně zhoubné choroby. Ztráta studu, rozvoj společnosti bez respektování přirozených společenských norem a z obou předchozích plynoucí pocit tíživé bezmoci.

Diagnóza

„Žijete v zemi, kde nic není hanba!“ Těmito slovy zhodnotil student z Asie svůj roční pobyt v České republice. Čím kratší, tím výstižnější bylo jeho hodnocení klimatu v naší zemi. Měl pravdu. Z české kotliny se kamsi vytratil stud. Pojem hanba je dnes už srozumitelný málokomu.

Dítě se nestydí zesměšnit učitele, muž se nestydí opustit ženu a děti kvůli milence, potomci se nestydí zvednout ruku na své rodiče, není žádnou hanbou žít jako parazit nebo veřejně propagovat zlo.

Proč by se tedy měli politici ve službách mafii stydět lhát, krást a podvádět? Svoji velikou vinu na tomto stavu mají také ty sdělovací prostředky, které z banality dělají tragédii a z tragédie banalitu. Zijeme v době, která propaguje nosit všechno naruby. Normy chování nám prezentují svým nenormálním chováním duchaprázdné celebrity všeho druhu. Ony totiž zaujaly místo jako vzory po moudrých básnících a osvícených autoritách, do kterých by „moderní český sjednocený Evropan“ už ani nekopli.

Z pořadů některých televizních stanic, které by měly kultivovat lidskou duši a zjemňovat smysl pro krásu, pravdu a dobro, teče většinou krev, adrenalin, testosteron... Z této

skutečnosti chápou, proč se užívá termín televizní kanály. Kdykoli stojím jako soudní znalec z oboru psychiatrie u soudu, který projednává činy mladého delikventa, mám skoro pokaždé tendenci na lavici obžalovaných posadit systém, který vládne v této zemi a jehož jsou mladí lidé obětí.

Ale koho to zajímá? Politiky v žádném případě! Ti mají jiné starosti. Stávající garnituře jde o to, aby se ve službách různých mafii udržela u moci co nejdéle jakoukoli strategií, a ti, kteří mlsně hledí na jejich místa, hledají taktiku, jak by je mohli vystřídat.

Bez onoho přežitku, kterému se říkávalo stud. Obyčejní smrtelníci v této zemi trpí oprávněnými pocity nespravedlnosti a křivdy, ale parní válec politiky a byznysu si vesele jede dál. A proč by ne! Sliby, fráze a široké úsměvy těch (všeho) schopných z předvolebních plakátů tak snadno a rychle shoří pod jeho kotlem. A nikdo se opět za nic nestydí.

Navrhoval bych celospolečenskou infuzi studu a vybraným jedincům implantovat svědomí. Obojí bude obtížné, protože v prvním případě už těžko nahmatáme zlovykem zkolabované žily a ve druhém už nerozřídíme politikařením zkamenělou hroší kůži.

Místo domu barabizna

Pokud chtěl kdysi zedník postavit pevné a rovné stavení, potřeboval k tomu kromě kamenů a cihel ještě maltu a olovnici. Maltu, aby držela pohromadě jednotlivé kameny a cihly; olovnici, aby stěny byly rovné. Stavitelé moderní polistopadové společnosti začali sice ke stavbě používat ekonomické kameny a právní cihly, tedy stále nové a nové zákony a předpisy, ale absolutně odmítli používat pojivo a ctít svislou rovnou stěnu. Kladou cihlu na cihlu bez malty, která se míchá z pokory, štěrnosti, přejícnosti, mírumilovnosti, cudnosti, střídmosti a činorodosti. Dřív se této pojivové směsi říkávalo sedm hlavních ctností. Z olovnice, která se řídí přírodním zákonem gravitace, si udělali kyvadlo.

Co bylo kdysi jednoznačným tabu, pyšně rozkmitali moderním relativismem. Mimo jiné je u staveb běžné, že se kameny dávají do základů a cihly na ně. Tedy zákony jsou nad trhem, ale u českého projektu je tomu naopak. Trh jako by byl nadřazený zákonům. Oč má u nás trh silnější zuby, o to bezzubějšími se stávají zákony.

Bez malty a s kyvadlem v ruce se dá postavit leda tak barabizna. Tolik k diagnóze.

Terapie

Co s terapií? Jsou dvě řešení. Buď to nepovedené stavení zbourat, anebo z něho závčas utéct. V prvním případě by šlo o revoluci, ve druhém o emigraci. Pokud bych jako léčebnou metodu navrhl revoluci, mohl bych být zažalován za trestný čin poškozování cizí věci. Skutečně cizí věci. Obávám se totiž, že už nám v této zemi nepatří ani ta vratká barabizna. Pokud bych navrhl terapii emigrací, může mi být položena otázka, kam utéct. Do některého evropského státu určitě ne, protože evropský dům opravují ti samí architekti, kteří nám pomáhali s projektem stavby oné vratké chatrče. Staví také bez mravnosti a s kyvadlem v ruce. Možná by se vyplatilo prchnout za asijským studentem do té země, kde ještě nevyhynul stud.

Třetí chorobou je epidemicky se šířící pocit bezmoci. Nějak se v něm začínáme postupně utápět všichni. Jednou za několik let je nám sice hozen záchranný člun v podobě voleb, ale brzy se ukáže, že i on je děravý. Frustrace vystřídá depresi, zklamání vystřídá bezmoc. A právě ona bezmoc spojená s pocitem bezvýchodnosti je silně nebezpečná. Trvá-li dlouho, začne se měnit v agresi. A ta tady již je. Dokonce i mezi školními dětmi lze zachytit její silný nárůst.

Buďme ovšem upřímní a nestěžujme si jen na ty nahoře. Zavinili jsme si to i my sami, když jsme přijali převrácený životní styl, který nám našeptává: „Žij bohatě navenek a chudě uvnitř!“ Pokud neprovede náš národ proměnu a nezačneme žít bohatě uvnitř a chudě navenek, nemáme šanci...

Potom i mně samotnému nezbude nic jiného, než abych zamkl ordinaci, přestal diagnostikovat, navrhovat terapie a utekl se schovat. Rovnou mezi šilence. Nebude v tom ani trochu zbabělosti a nebudu tam sám. Bez vnitřní proměny a bez pokání tam skončíme brzy VŠICHNI!

Max Kašparů

O autorovi: Max Kašparů je spisovatel, premonstrátský diákon, psychiatr, esperantista a autor dvaceti esejistických knih přeložených i do polštiny, italštiny a francouzštiny.

Oslovení bohyně duhy

Vánoční ozdoby neodmyslitelně patří ke koloritu největších svátků v roce Vánoce. Hladí po srdíčku i duši. Jejich vzhled má mimořádnou schopnost oslovovat všechny generace. Z barevné duhové krásy vyvěrá přátelství a porozumění, které vnímá jak rodina, tak i přátelé. Proto se vánoční ozdoby - skleněné baňky stávají darem nejcennějším, které jsou často opatrovány po řadu let, i když se zpravidla vybalují jen na Vánoce. Se skleněnou křehkou krásou se v mnoha rodinách můžeme setkat jako s trvalým klenotem upozorňujícím na mistrovské ruce žen, které je vytvořily. Tyto ruce s citem a láskou malují na skleněné baňky nejrůznější motivy jež vnímáme již od dětství a stále jsou a budou krásné a oslovující. Je nutné podotknout, že příprava pro vlastní vznik výroby skleněných baňek od projektů ve Vsetíně nebyla v mnoha případech snadnou záležitostí a vznikaly problémy. Důvodem bylo, že v tehdejší Československu se Vsetín odsouval do pozadí, protože nebyly investice atd.

Až muselo přijít ke slovu rozhodnutí, že skleněné banky budou vytvářet hlavně zdravotně postižení, kterým se na trhu práce mnoho pozornosti nevěnuje. Plán IRISE Vsetín dostal v šedesátých letech zelenou. Do jisté míry přesvědčil název IRIS starořecké bohyně duhy. Ve Vsetíně se k IRIS přidalo ještě A (zřejmě pro lepší výslovnost). S postupem času se ukázalo, že IRISA dosáhla řady skvělých výsledků. Vánoční banky ze Vsetína svou silou neviditelného slova se prosadily ve světě a staly se reprezentantem Československa. Na světovém trhu se prosazují pod novým názvem CZECH Republic - Moravia.

Devadesát procent produkce míří do světa, což zhruba představuje číslo přesahující jeden milión kusů křehké krásy. Z překrásné práce mistrovského díla malíček skla se pravidelně těší v Kanadě, USA, Japonsku, Argentině, Francii i dalších zemích. Jsou tu klienti, kteří rok dopředu objednávají své zakázky. Zatím, co se v létě lidé opalují a mají dovolenou, ve vsetínské IRISE se jedná o tvrdé hodiny práce před blížícími se Vánoce, které připomínají pohodu v nejrůznějších místech světa. Dovolena je pro tyto zaměstnance IRISE až na Vánoce.

Aby se předešlo stereotypu, barva baňek, pokud si zákazník přeje, je podle jeho přání a nemusí to být barva duhy. Vánoční baňky stejně jako světová móda mají pro každý rok jinou barvu. Letos převládá růžová.

Text a foto: Allén Mirko Fojtů

**Veselé Vánoce
a PF 2015
přeje**

TRAVEL INC.
827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1

**Vám ponúka
cestovanie
do celého sveta!
Spolahlivo vybavíme!**

**Volejte
Annu Zapletalovou
Tel.: (416) 537-7698
e-mail:
Tatratravel@hotmail.com**

Vedení ČSSD zrušilo místní buňku strany v Duchcově, která je v koalici s DSSS

Sociální demokracie 13. prosince 2014 zrušila svou místní buňku v Duchcově, která uzavřela koalici mimo jiné s extremistickou Dělnickou stranou sociální spravedlnosti (DSSS). ČTK to sdělil předseda strany, premiér Bohuslav Sobotka. ČSSD podle něj v přijatém usnesení odmítla jakoukoliv spolupráci s DSSS.

Vedení sociální demokracie požadovalo zrušení buňky už v listopadu, ústecký krajský výbor strany však navzdory Sobotkově výzvě místní organizaci nerozpustil. Sobotka proto dnes návrh na zrušení tamní organizace přednesl na ústředním výkonném výboru.

Duchcovskou buňku bylo podle něj třeba zrušit, protože její postup je, v rozporu s programem sociální demokracie, s její demokratickou tradicí a se zásadami, které sociální demokracie prosazuje.

„Je to i jasný signál české veřejnosti. My se nedomníváme, že lze na jakékoli úrovni spolupracovat s politickými silami, které propagují rasismus nebo porušování lidských práv a svobod,“ řekl Sobotka.

V ČSSD je od roku 1995 v platnosti takzvané bohumínské usnesení, které sociální demokracii zapovídá spolupráci s extremistickými politickými stranami. Konkrétně

jmenuje SPR-RSČ, KSČ, MNS, KSČM, LB a SDL. Navzdory usnesení mají ale sociální demokraté koalici s komunisty, například v krajích a obcích. Komunisté jsou i součástí trojčlenné koalice v Duchcově.

Předchůdkyně DSSS, Dělnická strana, vznikla v roce 2003. V roce 2010 vyhověl Nejvyšší správní soud návrhu vlády na zrušení strany. Soud v ní shledal xenofobní a šovinistické prvky, rasistický podtext a návaznost na nacionální socialismus Adolfa Hitlera. Představitelé rozpuštěné strany pak vytvořili DSSS.

Český rozhlas

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

EDENVALE Aerodrome

BISTRO 26

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca

Třetí triumf českých tenistek v Poháru federace během čtyř let je fantazií Zmrtvýchvstání Petry Kvitové

Promění se tenisová pohádka v reálný příběh? Je vůbec možné, aby tak malé zemi jako je Česká republika, mohla během posledních čtyř let patřit soutěž, kterou touží vyhrát celá naše planeta, je považována za mistrovství světa ženských reprezentačních družstev a konkrétně letos je jí v jednotlivých výkonnostních divizích zúčastnilo pětadvadesát týmů? Po finálových triumfech v roce 2011 v Moskvě s Ruskem a o rok později v Praze se Srbskem letos opět v pražské O2 Aréně stál v závěrečném duelu proti Českám vedeným dvojnásobnou wimbledonskou vítězkou z let 2011 a 2014 Petrou Kvitovou celek Německa.

Žebříčkově oba soupeři byli srovnatelní. Petra Kvitová ve světové klasifikaci momentálně čtvrtá, Lucie Šafářová sedmnáctá naproti tomu Angelique Kerberová desátá a Andrea Petkovicová čtrnáctá. Ta těsně předtím ovládla v Sofii Turnaj mistryň, který hrálo osm nejlépe umístěných vítězek turnajů ženského světového okruhu WTA hned po těch, co se neprobojovaly do Turnaje osmi nejlepších v Singapuru, kde mimochodem Kvitová po dvou prohraných zápasech ze tří neprošla ze skupiny do semifinále. Zajímavostí také bylo, že kromě Petkovičové, vlastně rodačky z dříve jugoslávské Tuzly a naturalizované Němky, zbývající tři jmenované tenistky, které se představily ve dvouhrách, drží raketu v levé ruce...

Rychlost nakonec nevdala

Hodně diskutovaných tématem letošního finále se rovněž stal povrch, na němž se hrálo. Tradičně připravovaný pro české muže i ženy při domácích daviscupových a fedcupových střetnutích jako velmi rychlý. Však také na něm v minulosti týmy České republiky ať už v Praze, v Ostravě nebo v Brně (tady pouze ženy) ještě nikdy neprohrály. Jenže teď poprvé došlo k přeměření rychlosti a hodnoty byly vyšší, než normy připouštějí. Proto mělo dojít k úpravě kurtu, která by však zabrala nějaký čas a oběma celkům by se tím zkrátil čas pro trénink. Takže i německá nehrající kapitánka Barbara Rittnerová nakonec souhlasila s danými podmínkami a jediné, o čem se v Praze v této souvislosti ještě hovořilo, byla eventuální finanční pokuta, kterou by Český tenisový svaz za tento přestupek mohl případně dostat

Nevidaná kuriozita při setbolu

Nutno zdůraznit, že sobota byla pro české tenistky famózní a bez ztráty jediného setu! Kvitová doslova vyběhla s Petkovičovou 6:2, 6:4, když jí neustále tlačila do pasivity a přehrávala důrazem i přesností svých úderů. Přesto přiznala: „Skoro celý zápas jsem cítila nervozitu z odpovědnosti za výsledek a tím spíše jsem takhle dobrý výkon nečekala.“

Následný duel Šafářové s Kerberovou přinesl málo vídanou kuriozitu. Došlo k ní při setbolu v prvním setu za stavu 5:4 a při výhodě pro českou tenistku. Němka se domnívala, že dosáhla vítězného úderu, na který reagovala radostným výkřikem „Yes, come!“ Šafářová však míč vrátila a Kerberová k odehrání dalšího už vrchní rozhodčí na empiru Evou Asderakiovou z

Řecka (ostatně ta v minulosti ještě za mnohem dramatičtějších okolností přesně z toho samého důvodu udělala velký problém Sereně Williamsové...) k dalšímu úderu nebyla připuštěna a byl z toho set ve prospěch Šafářové. Zatímco Kerberová si svého prohřešku byla okamžitě vědoma, naopak naprostá většina diváků v beznadějně vyprodaném třináctitisícovém hledišti pražské O2 Arény nechápala, co se vlastně přihodilo. A vysvětlení? Německá tenistka dostala trestný fiftýn za hlasitý projev ještě v momentě, kdy byl míč ve hře!

I potom Šafářová především zásluhou podstatně lepšího podání dostala utkání do vítězného konce poměrem 6:4, 6:4 a k inkriminovanému momentu poznamenala: „Samotnou mě to překvapilo, ale byla jsem ráda, že mám první set.“ A Kerberová přiznala: „Nebyla to hlavní příčina toho, že jsem prohrála!“

Lepší už to být nemohlo

V neděli však Kerberová do souboje obou jedniček vletěla jako vyměněná. Nátlakové hře Kvitové odolávala skvělou defenzívou, při níž nejen ze své lepší bekheadové strany, ale i z forhendové dokázala vykouzlit neskutečné body. A nabízel se jí šest setbolů ve čtyřech různých gamech! Přesto Kvitová úvodní set dostala na svou stranu nejtěsnějším poměrem 7:5 v tie-breaku a nevidané drama nejvyšší kvality, kterou může ženský světový tenis nabídnout, dále gradovalo. Jako autor mnoha tenisových komentářů za dobu delší než čtyř desítek let si troufnu tvrdit, že kdyby proti sobě na kurtě stály momentálně dvě nejlepší hráčky světového žebříčku Američanka Serena Williamsová s Ruskou Marií Šarapovovou, nedostaly by se na stupnici vyšších tenisových

Petra Kvitová

Foto zaslal: Allén Mirko Fojtů

hodnot. A obdivuhodná byla ještě jedna skutečnost. I navzdory super rychlému povrchu, jak už jsme akcentovali, se publikum kochalo téměř tři hodiny, tedy bez tří minut, úžasně razantními a přítom velmi dlouhými výměnami, v nichž se obě aktérky střídaly ve vedení.

Lvice to urvala

Kerberové vyhrála druhý set 6:4, ve třetím už měla navrch 3:0 i 4:1 a Kvitová byla očividně dole, především kondičně! Tak dole, že v té chvíli by si na ni nevsadil snad už nikdo. Avšak Petra, kterou do Prahy přijel povzbudit i její nový a o rok starší přítel Radek Meidl, hokejista hrající polskou ligu za Bytom Katowice (ostatně stejně tak i Šafářovou podporoval osobní trenér a přítel v jedné osobě Kanadán Rob Steckley), znovu dokázala, jaká je bojovnice a dravá lvice! Krajně riskantními údery, které jsou jejím pojetí vlastní, neuvěřitelně otočila už téměř prohraný zápas, aby se radovala z vítězství 7:6 (7:5), 4:6, 6:4 a s ní celá sportovní veřejnost České republiky z dalšího dobytí Fed Cupu.

Šťastná Kvitová zdůraznila: „I kdybych se měla plazit po čtyřech, chtěla jsem vyhrát! Ani nevím, kde jsem tu energii v sobě ještě mohla vzít. Je však pravda, že v takovém utkání jsme si vítězství zasloužily obě.“ A Angelique Kerberová jen potvrzovala: „Byl to jeden z mých životních zápasů a po prohře si nemůžu nic vyčítat. Pro naši generaci tenistek v Německu to bylo první fedcupové finále a přiznám se, nás to psychicky trochu poznamenalo. Až se do něho dostaneme znovu, určitě využiji zkušenosti i z této bitvy proti Kvitové.“ Tu výstižně charakterizovala i nehrající kapitánka německého celku Barbara Rittnerová: „Byl to tenis, který divákům musel přinést radost.“

Štěstí, že se nedostalo na Lisickou

Ale pozor, nebýt tenisového zmrtvýchvstání Kvitové, mohlo to být ještě hodně zamotané. Protože do dvouhry proti Šafářové se místo Petkovičové připravovala Sabine Lisická, kterou ve světě ženského tenisu zdobí netvrďší podání, jemuž byla naměřena rychlost 211 kilometrů za hodinu a na tomto dvorci by nepochybně mělo úžasnou účinnost! Nicméně k této dvouhře za rozhodnutého stavu podle pravidel už nedošlo. Takže v závěrečné čtyřhře hrané v podstatě jen kvůli diváků, Lisická společně s Julií Georgesovou hladce zdolaly Andreu Hlaváčkovou a Lucii Hradeckou, které se po jedné sezóně odluky v dublu daly znovu dohromady, 6:4, 6:3. To už ale znamenalo jen kosmetickou úpravu konečného výsledku letošního finále Poháru federace na 3:1 pro Českou republiku.

Opakovanému českému triumfu v Praze přihlíželo mnoho významných osobností včetně devítinásobné vítězky wimbledonské dvouhry Marty Navrátilové, která se nechala vtipně slyšet: „Když jsem viděla, na jakém povrchu se hraje, nepochybovala jsem o tom, kdo pohár znovu získá. Asi to bude také tím, že jsme všechny levačky!“ Připomeňme, že ze slavných českých tenistů a vítězů Wimbledonu kromě Navrátilové a Kvitové levou rukou hrával také Jaroslav Drobný a přeučeným levákem na praváka je i Jan Kodeš, v současné době se úspěšně zotavující po transplantaci srdce...

JAROSLAV KIRCHNER, Praha

Sunny Shore's Dental

Dr. J. Zdena Legner

přeje čtenářům Satellitu
příjemné prožití svátků
a hodně zdravých úsměvů
do roku 2015

Dental Office 714 Lakeshore Rd. E.
905-274-0442 Mississauga (at Cawthra)

STRICTLY BULK

The Bulk Food Emporium
"Because You Don't Eat Packaging"

924 Bloor St. W.
(1 West of Ossington)
416-533-3242

2389 Bloor St. W.
(1 East of Jane)
416-766-3319

638 Danforth Ave.
(at Pape)
416-466-6849

Vše, co měla Babička Boženy Němcové
Magdalena Novotná ve špajzu, to naleznete u nás v obchodě:
hrozinky i rozinky, oříšky i oriešky, mandle i buráky, křízaly
i sušené meruňky a brusinky.
Navíc zásoby čokolády, medu a jiných sladkostí.

Pánik vyzrál na Mrázka

Toronto-Detroit 4:1 (1:1, 1:0, 2:1)

Po druhé v tomto týdnu se spolu střetla tato dvě mužstva základní šestky. Obě utkání nabídl skvělý hokej. Jestliže v prvním utkání zvítězilo Toronto 2:1 po samostatných nájezdech, přestože Detroit měl téměř celé utkání viditelnou převahu, pak v sobotu byl poměr sil na ledě i počet střel zcela opačný 4:1:28 pro Toronto. Velkou zásluhu na tom, že utkání bylo až do 38. minuty nerozhodné 1:1 měl detroitický gólman Petr Mrázek. Ten přiváděl útočníky Maple Leafs k zoufalství. A když už se zdálo, že je překonán, dokázal v leže za pomoci rukavice a hokejky vyrazit puk nad horní břevno. V osudné 38. minutě však naskočil za záda obránců Red Wings Richard Pánik a dostal se do sólového nájezdu, který proměnil. V úvodu třetí třetiny pak prostřelil z levé strany Mrázka Morgan Rielly. Čtyři a půl minuty před koncem regulérní hrací doby se rozhodl detroitický kouč Mike Babcock odvolat brankáře a po minutě torontský Nazim Kadri vstřelil gól do prázdné branky.

Detroitický brankář Petr Mrázek, který měl před tímto utkáním pozitivní bilanci, protože ze tří utkání, v kterých hrál, Detroit třikrát zvítězil, nedělal z prohry žádnou tragédii.

PM: Věděli jsme, že to bude těžký zápas, protože my jsme včera hráli utkání s Floridou a Toronto mělo dva dny volno. Čekali jsme, že Torontu bude patřit nástup a tento předpoklad se splnil. Přesto jsme drželi nerozhodný výsledek skoro čtyřicet minut. Toronto však vstřelilo druhý gól a v třetí třetině jsme museli otevřít hru.

ABE: Při druhé brance ujel Richard Pánik, jak jste chtěl tuto situaci řešit?

PM: Chtěl jsem ho zastavit, dokonce jsem čekal ten pohyb, který udělal, ale on to provedl přesně a trefil to přímo pod moje koleno.

ABE: Zmátl vás moment, kdy před závěrečným momentem otočil hokejku čepeli k ledu?

PM: Čekal jsem to, věděl jsem, že takové pohyby dělá, ani mne to nezmatlo, ale nestačil jsem dát betony k sobě.

ABE: V druhé třetině jste měl jeden vynikající

Petr Mrázek zachraňuje před Kadrim

zárok, který spíše připomínal fotbalového brankáře Manuela Neuera; zkusil jste někdy chytat ve fotbale?

PM: Občas v létě si zahrajeme fotbal, tak si i zachytám. Byl to šťastný zárok. Trefilo mě to do hokejky. Ležel jsem již na zemi.

ABE: Třetí branka, kterou vstřelil Morgan Rielly, padla z levé strany, co byste řekl k této brance?

PM: Já si myslím, že jsem to mohl mít. Prošlo mi to mezi lapačkou a tělem. Při úspěšném zákroku by zápas vypadal asi jinak.

ABE: Neobvyklé bylo, že trenér Babcock vás odvolal z branky čtyři a půl minuty před koncem. Bylo to jeho rozhodnutí anebo jste odjel z branky sám?

PM: Bylo to na pokyn trenéra. Prohrávali jsme o dvě branky a nedalo se na nic čekat.

ABE: Jak mrzí zápas, kdy podáte dobrý výkon, ale nakonec prohraje?

PM: Trochu to mrzí, ale jsem rád, že jsem dostal šanci chytat a předvedl jsem dobrý výkon. Teď se musíme připravit na další zápas. Prostě to musíme hodit za hlavu.

ABE: Jaká je šance, že budete hrát v příštím utkání?

PM: V příštím zápase bude chytat určitě Howard.

ABE: Jste v Atlantické divizi na druhém místě, což se dá hodnotit z pohledu Detroitu pozitivně...

PM: Celkově ano, ale dvakrát jsme za sebou prohráli na nájezdy a dnes jsme prohráli v

normálním čase, musíme se tedy opět naladit na vítěznou vlnu.

ABE: Jsou brankáři jako Ondřej Pavelec, kteří nemají rádi samostatné nájezdy; jak je to s vámi?

PM: Já je mám rád. Je to něco pro diváky a je tam šance padesát na padesát.

ABE: Jak se těšíte na vánoce?

PM: Moc se těším, přijede mi maminka, budeme s přítelkyní, moc se na to těším.

A jak viděl druhou branku Richard Pánik?

RP: Bylo to v nájezdu po přihrávce obránce Holzera, šel jsem sám na branku a byl jsem rád, že jsem dal gól.

ABE: Před zakončením, jste otočil hokejku čepeli dolů, chtěl jste tím zmást Petra Mrázka?

RP: Snažil jsem se ho nějak oblafnout a myslím si, že to vyšlo protože otevřel betony.

ABE: V dnešním utkání jedno vyloučení na dvě minuty, v závěru utkání bitka. Perete se často?

RP: Tak toto byla moje první bitka v NHL. Nejsem typ hráče, který by se pral, ale když k tomu má dojít, tak se toho nebojím.

ABE: Jste spokojen zde v Torontu?

RP: Mohlo by to být horší, chtěl bych víc času na ledě. Doufám, že se mi bude i nadále dařit dávat góly.

Aleš Březina - Toronto

Židlický zaskočil za Jágra

Toronto-New Jersey 3:5

Před utkáním se zdálo, že Toronto je v dobré formě, zatímco Dábové jsou na tom špatně a navíc k Eliášovi a Havlátovi přibyl marod Jaromír Jágr. Příčinou jeho neúčasti byla spíše viróza než zranění, které utrpěl v zápase s Pittsburghem. Před utkáním Air Canada Centre uctila památku dlouholetého kapitána Montreal Canadiens Jena Béliveau, který zemřel v 83 letech. Hráčskou kariéru ukončil v roce 1971. Po dvou třetinách vedli hosté 3:2 a v závěrečném dějství už Devils kontrolovali hru a skvělý Marek Židlický dvakrát asistoval při brankách Steve Berniera a Adama Henriquea. Pětáctičet sekund před koncem zkorigoval při vyloučení Ruuta Phil Kessel. Toronto hrálo stálo bez Romana Poláka, který má poraněné koleno.

Mark Židlický k utkání řekl: Důležité je pro nás vítězství, konečně jsme bodovali.

ABE: Jak se vám hrálo bez Jaromíra Jágra, Patrika Eliáše a Martina Havláta?

MŽ: Bylo to těžké, ale o to víc jsme bojovali a nakonec jsme vyhráli.

ABE: Jaká je nálada v mužstvu?

MŽ: Musíme se opět dostat na vítěznou vlnu a dnešní utkání tomu pomohlo.

ABE: Jak vám brnkalo na nervy, že jste dvakrát vedli a Toronto dvakrát vyrovnalo, při tom Kadri dával gól v oslabení...

MŽ: Tyto zápasy jsou vyrovnané. Ten kdo má větší tlak, má více šancí a nám se podařilo je proměnit.

ABE: Byl jste na ledě při třetí brance, která padla při přesilovce. Krátce před tím trenér DeBoer si vzal oddechový čas. Co ho k tomu vedlo?

MŽ: Zbýval krátký čas pro přesilovku a tak nám dával pokyny, jak to máme zahrát.

ABE: A zahráli jste to tak?

MŽ: To nevím, ale padlo to tam.

Aleš Březina - Toronto

Mistrovství Evropy v kopané

Poslední utkání kvalifikace ME se hrálo v Plzni. V souboji vedoucích týmů A skupiny Česka a Islandu, Island vedl od 9. minuty brankou Sigurssona hlavou. V závěru prvního poločasu vyrovnal rovněž hlavou Kadefábek. O vítězství ČR 2:1 rozhodla vlastní branka Haldórssona. Česko vede s 12 body A skupinu před Islandem s 9 body. Další pořadí: 3. Nizozemsko 6, 4. Turecko 4, 5. Lotyšsko 2, 6. Kazachstán 1. Slovensko rovněž zvítězilo v Makedonii 2:0. Slovensko si ve Skopje vytvořilo dvoubrankový náskok už v prvním poločase, kdy se prosadili exspartan Kucka a Nemeč. Pořadí skupiny C: 1. Slovensko 12, 2. Španělsko 9, 3. Ukrajina 9, 4. Makedonie 3, 5. Bělorusko 1, 6. Lucembursko 1.

Synot liga

Plzeň si udržela v 16. kole první místo vítězstvím v Jablonci 2:1, přestože domácí byli lepším týmem. Hosté se ujali vedení v 52. minutě Teclm. Pak však Jablonec převzal iniciativu a v 66. minutě Kopic vyrovnal na 1:1. Za tohoto stavu měli jablonečtí výraznou převahu, ale skórovat se jim nepodařilo. Naopak v prodloužení to byl Řezník, který rozhodl o vítězství Plzně. Sparta podle očekávání vyhrála v Jihlavě 2:0 brankami Hušbauera a Brabce. Nedařilo se ostatním pražským týmům Bohemians prohráli se Slováckem 1:2, Dukla s Mladou Boleslaví 0:2 a Slavia nedosáhla na vytčených 21 bodů, když remizovala pouze v Ostravě 0:0. Poslední Hradec vykřesal jiskřičku naděje vítězstvím nad Brnem 2:1, Příbram poslala do sestupového pásma Liberec brankou Hnanička. Naději na záchranu posílily i Budějovice vítězstvím 2:0 nad Teplicemi.

Tabulka po podzimu

1. Plzeň	16	12	2	2	33:12	38
2. Sparta	16	12	1	3	26:7	37
3. Jablonec	16	10	3	3	30:14	33
4. Boleslav	16	8	2	6	21:12	26
5. Ostrava	16	6	4	6	12:20	22
6. Teplice	16	5	6	5	24:20	21
7. Slovácko	16	6	3	7	25:24	21
8. Slavia	16	5	5	6	21:22	20
9. Dukla	16	5	5	6	18:24	20
10. Příbram	16	5	4	7	19:24	19
11. Jihlava	16	5	3	8	15:22	18
12. Budějovice	16	4	6	6	15:30	18
13. Bohemians	16	5	2	9	20:26	17
14. Brno	16	4	4	8	17:24	16
15. Liberec	16	2	9	5	19:18	15
16. Hradec	16	2	5	9	12:28	11

Slovenská liga

Nestává se často, že v některé fotbalové soutěži před zimní přestávkou mají mužstva sehraný různý počet zápasů. Tentokrát se zápas Slovan-Trnava dvakrát odložil. Podle internetu: Podmočený trávník neumožnil odohrat největší slovenské fotbalové derby mezi ŠK Slovan Bratislava a Spartakom Trnava.

Hlavní rozhodca Pavol Chmura uznal terén za nespôsobilý, náhradný termín nedeľňajšej dohrávky 14. kola Fortuna ligy 2014/2015 zatiaľ nie je známy, pravdepodobne sa však uskutoční až po Novom roku. Šláger Slovana s Trnavou mal uzavrieť jesennú časť najvyššej domácej súťaže, pôvodne sa však mal hrať 19. októbra, no už vtedy ho odložili pre ochorenie v tíme Spartaka.

Silný populudňajší dážd' neumožnil jeho odohratie, lopta na viacerých miestach ihriska stála, nekotúľala sa a hráči preto ani nevyšli zo šatni.

„My sme stav hracej plochy monitorovali už dve hodiny pred stretnutím. Jej stav sa zhoršoval, bola značne podmočená. Navyše rozhodca by mal dbať aj na zdravie hráčov,“ uviedol rozhodca Chmura.

Andrej Hirjak z Operačného strediska záchranej zdravotnej služby SR povedal, že zranenia utrpelo celkovo päť osôb, ktoré po ošetrení previezli do nemocnice v Ružinovke a na Kramároch. Šlo o štyroch mužov a jednu ženu.

„Na mieste sme u všetkých piatich osôb zranenia vyhodnotili ako napadnutie s použitím fyzickej sily. Fanúškovia boli pri vedomí, komunikovali s posádkami sanitiek. Na miesto sme vyslali celkovo tri vozidlá,“ uviedol Hirjak.

Do Bratislavy pricestovalo asi 900 trnavských fanúšikov, ktorých podľa profilu Fortuna liga na Facebooku nevpustili na štadión a policajti ich vytlačili späť k špeciálnemu vlaku na stanicu Nové Mesto, ktorý ich priviezol do Bratislavy.

Niektorí trnavskí fanúškovia podľa sociálnej siete údajne vtrhli na štadión, prevalili bránu a dostali sa do konfliktu s usporiadateľmi. A tak zasiahla polícia.

Výsledky 19. kola: Žilina-Dunajská Streda 3:1, Banská Bystrica-Slovan 0:1, Myjava-Trenčín 2:1, Zlaté

Moravce-Podbrezová 2:1, Košice-Ružomberok 2:1, Senica-Trnava 1:1.

Slovenská Corgoň liga po podzimu

1. Žilina	19	11	7	1	42:14	40
2. Trenčín	19	11	4	4	38:22	37
3. Senica	19	7	9	3	24:24	30
4. Myjava	19	9	2	8	22:22	29
5. Slovan	18	9	1	8	24:27	28
6. Trnava	18	7	5	6	26:18	26
7. Košice	19	6	4	9	24:31	22
8. Podbrezová	19	5	6	8	19:22	21
9. D. Streda	19	4	9	6	22:26	21
10. Z. Moravce	19	5	5	9	15:30	20
11. Ružomberok	19	3	7	9	22:30	16
12. B. Bystrica	19	3	7	9	20:32	16

Evropská liga

V přímém utkání o postup prohrála Sparta v Bernu s Young Boys 0:2 a je z dalších bojů vyřazena. Ještě hůře dopadl bratislavský Slovan, který prohrál v Neapoli 0:3, skončil s pasivním skóre 1:20 a bez zisku jediného bodu poslední ve skupině 1, nejhůře ze všech zúčastněných týmů.

Hokej

Česká extraliga: V 29. kole se střetla dvě vedoucí mužstva Trinec a Litvínov. Hostující Trinec vyhrál 5:3 a upevnil si vedoucí pozici v tabulce. Tabulky naopak uzavírá Slavia, která má však o dvě utkání méně. Tabulka po necelém 30. kole: 1. Trinec 30/66, 2. Litvínov 30/59, 3. Sparta 30/54, 4. Brno 30/54, 5. Plzeň 30/45, 6. Pardubice 29/45, 7. Hradec 30/44, 8. Olomouc 30/41, 9. Liberec 29/39, 10. Karlovy Vary 30/38, 11. Mladá Boleslav 30/37, 12. Zlín 30/37, 13. Vítkovice 30/36, 14. Slavia 28/29.

Slovenská extraliga – tabulka po 36. kole: 1. Košice 78, 2. Nitra 74, 3. Banská Bystrica 71, 4. Poprad 68, 5. Zvolen 65, 6. Trenčín 58, 7. Martin 44, 8. Piešťany 40, 9. Žilina 33, 10. Skalica 32. Mimo soutěž hrají dorostenci HK Oranje 20, kteří získali z 20 zápasů 7 bodů.

Kontinentální liga: Slovan Bratislava je v Bobrovově divizi na 5. místě z 37 zápasů získal 48 bodů. V posledním zápase porazil Ufu 3:2 po samostatných nájezdech.

Veselé vánoce
a PF 2015

**PROCK INSURANCE
BROKERS LTD.**
Všeobecné pojištění

102 Benson Ave.
Toronto, Ont. M6G 2H8
Tel.: (416) 651-7837

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Seznam dárců na tiskový fond v roce 2014

Uzávěrka 10. 12. 2014, dary, které přišly po tomto datu budou vedeny jako dary z roku 2015.

ALÁČ J. 20.00	MADEROVÁ M. 15.00
BEČKOVÁ JARMILA 10.00	MAŠTALÝŘ RUDOLF 20.00
CABELKOVA/HENDERSON L. 28.00	MRÁZOVÁ HANA 5.00
CÍCHA VLADIMÍR 30.00	NEDUCHAL PETER 10.00
CVERČKO M. & E. 25.00	NIKLOVÁ LÍBA 10.00
DVORSKÝ JARO 30.00	NOROVI JIŘÍ & JANA 12.00
FÁBRY TOMÁŠ 5.00	NOVÁKOVÁ LENKA 10.00
FALTÝNEK ALEX 30.00	PELNÁŘOVÁ HANA 34.00
FIRLA ROŠTA 20.00	POKORNÁ JAROSLAVA 5.00
FOGL ALOIS 10.00	PŘEVRATSKÁ JANA 14.00
FREUND JOHN 60.00	PŘIBÁŇ MARTIN 10.00
ING. FRYNTA LUBOŠ 50.00	RAK L. 30.00
DR. GAŠPAR VL. 10.00	RYDLO DAGMAR 10.00
HANUŠOVÁ MARIA 30.00	SCHÖNBERG MICHAL O. 36.00
HEJNÁ EMILIE 20.00	SIROTEK F. B. 100.00
HILBERTOVÁ SLÁVA 20.00	ŠKODA JIŘÍ 10.00
HUMLOVÁ NAĎA 10.00	TÁBORSKÝ VÁCLAV 30.00
JANOUCHEK KAREL 10.00	TALSKÁ JARMILA 15.00
JELINOWICZ MARTIN 10.00	TICHÝ VICTOR 30.00
KAZÍKOVÁ MARGITA 25.00	TOCHOROVÁ EVA 4.00
KIROVÁ M. 8.00	TOMIŠKA JIŘÍ 4.00
KOČÍ KAREL 10.00	TROBL ZDENEK 10.00
KOPEL D.D. 50.00	TZIOUGRASOVÁ D 10.00
KRAJNÝ MILOŠ 100.00	ULMANN STAN 10.00
KRONDLOVÁ MAGDALENA 10.00	VIEZNEROVÁ ERIKA 16.00
LEDESKÁ EUGENIE A. 140.00	ZAVORAL V. 50.00
LEPKA J. 40.00	ZEMAN ALEŠ 9.00
LEV MILAN 10.00	ZIEGLER K. 35.00
LOUDA VÁCLAV K. 4.00	ZOLLER VLADIMÍR 10.00

THE PRAGUE RESTAURANT presents

THE BIGGEST PARTY OF THE YEAR

HAPPY NEW YEAR

2015

a special night you will not forget

WEDNESDAY, DECEMBER 31ST

ALL YOU CAN EAT "INTERNATIONAL BUFFET"

MIDNIGHT'S CHAMPAGNE TOAST AND FIREWORKS AND MUCH MORE

MUSIC & DISCO – DJ MIRO !!!!!

RESERVATIONS: 416 -289-0283;
e-mail: theboss@praguerestaurant.com
DOORS OPEN AT 7:00PM
CAD 59,-

UNIGLOBE
Enterprise Travel

Merry Christmas

1221 Yonge Street
(at Summerhill subway)
Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 968 5947
Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

blanka@premiergroup.com
dianab@premiergroup.com

Veselé Vánoce,
pohodu od Vánoc do konce roku
a hodně štěstí v roce příštím
přeje

Signature Realty
INC. OWNED & OPERATED BROKERAGE

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem,
to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo napsal Dům na prodej.
Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

